

Kylväjä

TAVOITTAMATTOMIEN TAVOITTAMISEKSI

2/2025

**Kesäpäivät
Paavalin jäljissä
6, 10–13, 19, 48–49**

**Ilosanoma ja kärsimys
kuuluvat yhteen
32–37**

**Christina Harald:
Unelmana elämä slummissa
30–31**

Tässä numerossa:

BABARJOHN

24–29

KUVAREPORTAASI

Apostolin askelissa

Etu-Aasia, Kreikka ja Israel odottavat edelleen evankeliumia.

5

PÄÄKIRJOITUS:

Kun suomut putosivat silmiltä

Opiskelija ryhtyi lukemaan Raamattua ja maailma kirkastui.

22–23

VIERASKYNÄ

Juha Lehtonen:

The Send -liikkeen ytimessä on yhteys.

”

Jeesus sanoi opetuslapsilleen:
”Menkää kaikkialle maailmaan
ja julistakaa evankeliumi
kaikille luoduille.”

MARK. 16:15

18–19

RAAMATTU

Mitä ihmettä tarkoittaa ”juutalaisille ensin”?

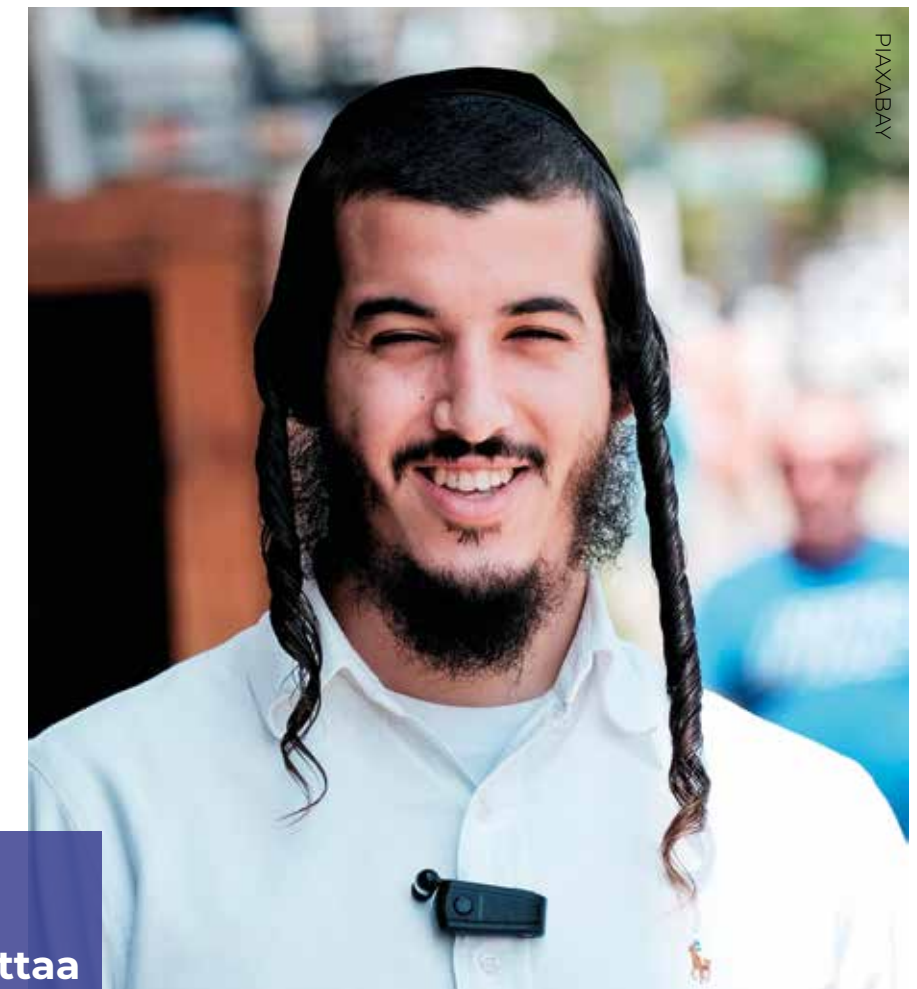
VILLE LAINE

44–45

KESÄPÄIVÄT

Tervetuloa dokkarin ensiesitykseen!

Ville Laine teki lyhytdokumentin
meidän ajan Paavaleista.

PIAXABAY

38–39

JAPANI

Ovesta pilkisti pää

Sellonsoitto veti miehen
takaisin kirkkoon.

TUOMAS AUVINEN

Pastori Yoshida-sensei kastaa miehen pitkän matkan päätteeksi.

”Mihin olemme oikein hukanneet viimeiset 2000 vuotta?

Suomut silmillä

JANNE AITTA va. lähetysjohtaja

janne.aitta@kylvaja.fi

Hymyilen, kun huomaan maailmassa mediassa Raamatusta nousevia sanontoja. Eletään vuotta 2025, mutta kristinuskoa ja sen syvää vaikutusta kulttuuriimme ei ole saatu juurittua pois. Ukrainan sodan alussa tuli kuuluisaksi presidentti Sauli Niinistön sanonta ”naamiot on riisuttu”. Mediassa käytettiin myös Raamatun kielikuvaa ”suomut putosivat silmiltä”. Saulin kääntymiskertomuksesta nouseva ilmaus avautuu vielä tämän päivän suomalaiselle.

Ajatus suomuista silmien päällä on erikoinen, mutta kielikuva on toimiva: verhot avataan ja totuus paljastuu. Kun suomut putoavat, voi silmien eteen piirtyä käsittämätöntä pahuutta ja kärsimystä. Mutta kun Jumala avaa silmät, etemme levittäytyvät hyvät näköalat. Ananias totesi Saulille: ”Jeesus... lähetti minut, jotta saisit näkösi takaisin ja täyttyisit Pyhästä Hengestä” (Apt. 9:17). Messiaaseen uskova ja kastettu Saul ei jäänyt lepäämään laakereillaan, sillä suomut oli pudotettu tarkoitusta varten: ”Minä olen valinnut hänet aseekseni, tunnustamaan nimeäni maailman kansojen ja kuninkaiden ja myös Israelin kansan edessä” (Apt. 9:15).

Omalla kohdallani suomut putoivat opiskeluaikana, kun aloin lukea säännöllisesti Raamattua. Tekstien kautta vastaan tuli Jeesus, joka ei puhunutkaan vain aikalaisilleen, vaan myös henkilökohtaisesti ja tähän aikaan. Varsinainen pommi putosi parikymmentä vuotta sitten Kylväjän lähetystyön esikoulutuksessa. Silloin ymmärsin, kuinka kesken lähetystehtävä on. Kokonaiset kansat elävät ilman evankeliumia. Mihin olemme oikein hukanneet viimeiset 2000 vuotta? Suomut putosivat, eikä siltä tieltä ollut enää paluuta.

Tänä päivänä iloitsen erityisesti nuorten lisääntyneestä kiinnostuksesta uskonasioita kohtaan ja rohkeudesta tunnustautua Jeesuksen seuraajiksi. Mitä tapahtuukaan, jos monien nuorten silmiltä putoavat suomut? Mitä tapahtuu, jos nuorten aikuisten Jeesus-liikehdintä purkautuu intona lähetystyöhön? Nuori sukupolvi löytää siihen todennäköisesti uusia kanavia.

Olemassa olevilla lähetysjärjestöillä on kuitenkin vahvaa kokemuspääomaa eri kulttuurien parista ja hyvin vaativiltakin hengellisiltä taistelutereilta. Tämä pääoma ja olemassa

olevat resurssit on saatava myös nuoren sukupolven käyttöön. Ja resursseista puheen ollen: piispainkokous on antanut suosituksen seurakunnille lisätä panostustaan lähetystyöhön ja kansainväliseen diakoniaan käyttämällä näihin vähintään kolme prosenttia verotuloistaan. Tämä mahdollistaisi sen, että nuori sukupolvi lähtee laajasti toteuttamaan lähetystehtävää.

Olenko liian optimistinen? Kun suomut putoilevat, kaikki on mahdollista.

SAIRA TILKANEN

Pekka Simojoki tuo Afrikan Kesäpäiville

Pekka Simojoki ja EtCetera-kuoro tuovat mukanaan tuulahduksen Afrikasta perjantaina 6. kesäkuuta vietettävään Majataloiltaan.

Simojoen kutsumuksessa ja muusikon uralla kaikki johtaa Afrikkaan, jossa hän vietti lähetyslapsena ikävuodet 6–15.

– Namibiassa näin toisenlaisen elämäntavan. Kirkossa kenelläkään ei ollut kiirettä. Olen halunnut tuoda Afrikasta Suomeen yhdessä tekemisen, yhdessä olemisen ja ilon.

Simojoen mielestä kirkon ja kristittyjen kutsumus on tuoda ihminen ja Jeesus yhteen tavalla tai toisella.

– Ei kukaan halua olla käännätyksen kohteena, mutta jokainen haluaa olla rakkauden kohteena. Kun ihminen lähtee majataloilasta, hän on kokenut jotain lämmintä ja tullut huomioituksi, Simojoki sanoo.

Tänä vuonna Kylväjän Kesäpäivien teemana on Paavalin jäljissä. Mukana on lähettejä useilta työalueilta, kotimaan työntekijöitä, Tikkurilan seurakunnan edustajia, raamattuo-petusta, nykyajan paavaleita käsittelevän dokumentin ensiesitys, paljon musiikkia ja laadukas lastenohjelma.

Tutustu ohjelmaan kylvaja.fi/kesapaivat ja tämän lehden sivuilla 48–49.

Viittomakielityö kasvaa yliopistoyhteistyöksi

Viittomakielihankkeemme ansiosta Mongolian kuurojen yhteisö sai kutsun tehdä yhteistyötä yliopiston kanssa (Mongolian National University of Education). Tavoitteena on jatkaa Mongolian viittomakielen kielitieteellistä tutkimusta ja saada yliopistoon viittomakielen opetusta. Tällä hetkellä viittomakieltä ei voi opiskella yliopistossa.

Päättäneen hankkeen toinen tutkija **M. Ganjargal** kertoo, että Mongolian verkkosanakirjaa varten kerätystä aineistosta on vielä suuri osa tutkimatta. Sen kielitieteellinen analyysi kehittäisi kieltä edelleen. Kielen kehittäminen vaikuttaa kuurojen oikeuksien toteutumiseen. Mongolian kuurojen yhteisö työskentelee sen puolesta, että kaikilla kuuroilla lapsilla olisi pääsy viittomakieliseen koulutukseen.

– Mongolian viittomakieli on äidinkieleemme. Jokaisella kuurolla ihmisellä tulisi olla mahdollisuus oppia se ja ilmaista itseään vapaasti, M. Ganjargal muistuttaa.

Kylväjän tavoitteena on saada pian käyntiin viittomakielen jatkohanke ulkoministeriön tuella.

Lähettiliikennettä ja henkilöstömuutoksia

Verkostojohtaja **Tanja Hirvilammi** on siirtynyt toisen työnantajan palvelukseen. Kiitämme häntä suurella ja lämpimällä sydämellä tehdystä työstä ja toivomme siunausta uusiin askeliin. Hallitus on nimittänyt uudeksi verkostojohtajaksi ja johtoryhmän jäseneksi Kylväjän talous-suunnittelusta ja nuorten aikuisten työstä vastanneen **Miika Korpin**. Valtiotieteen kandidaatti **Sara Mäkinen** suorittaa maisteriopintoihinsa kuuluvaa työharjoittelua Kylväjän nuorten aikuisten työssä. Hänen tehtäviinsä kuuluu muun muassa Valo-iltojen kehittäminen.

Christina Harald siirtyy Mongoliasta Etiopiaan 1. syyskuuta alkaen.

Kirurgi palveli Jämsässä ja Tansaniassa

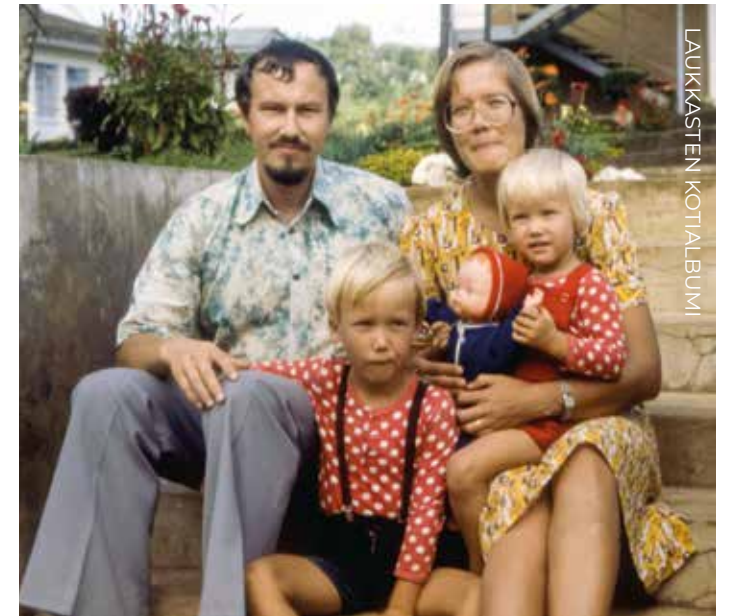
Kylväjän lähetystyöntekijä, kirurgi **Martti Laukkanen** (1948–2025) sai 1. maaliskuuta iäisyyskutsun. Martin vanhemmat olivat Karjalasta lähteneitä sotaevakoita, jotka asettuivat Lippoon itäiselle Uudellemaalle. Lähetystyö tuli Martille rakkaaksi jo lapsuudenperheessä. Hän valitsi alakseen lääketieteen, koska lähetystyössä tarvitaan lääke-reitä.

Diakonissaksi opiskelleen **Laila**-vaimon ja **Markus**-esiköisen kanssa oli tarkoitus asettua Etiopiaan, mutta siellä syttyi sisällissota. Vuonna 1979 perhe muutti Tansaniaan, jossa Martti palveli Haidomin sairaalassa kaksi työkautta ja perheeseen syntyi **Saara**. Toisen ja kolmannen työkauden välillä Martti erikoistui kirurgiaan ja perheeseen saatiin kolmas lapsi **Hanna**.

Suomeen palattuaan Martti sai viran Jämsän sairaalasta, jossa hän työskenteli pidettynä ja arvostettuna lääkärinä eläkkeelle siirtymiseensä saakka.

Eläkevuosinaan Martti ja Laila palasivat Tansaniaan kolmelle kolmen kuukauden työjaksolle Iteteen. Martti työskenteli sairaalassa ja Laila seurakunnassa diakonissana.

Martti harrasti valokuvausta, ja yhteiset muistot ovat tallella valokuvakirjoissa, joita hän kokosi eri maista. Martti oli kolmen lapsenlapsen pappa, ja se oli hänelle tärkeää.

Laukkaset ensimmäisen työ kautensa alussa Marangussa lähetien kokouksessa. Hanna-tytär puuttuu kuvasta.

Ystävät ja työtoverit Kylväjässä muistavat rauhallista ja luotettavaa Marttia kiitollisuudella. Siunaus on toimitettu Jämsän kirkossa.

”

Raamattua

on luettava missionaarisena kirjana. Kirkkohistoria ei ole kirkon historiaa, vaan historiaa Jumalan tiestä kansojen keskuuteen.

Liisa Jakkula (myöh. Kingma)

Itä-Aasiassa valmistuu teologeja

Itä-Aasiassa teologisesta seminaarista valmistuu kesäkuussa teologian kandidaatteja, maistereita ja tohtoreita. Rukoillaan heille johdatusta, että he löytävät juuri heille sopivat tehtävät palvella kirkkoaan ja kansaansa.

Intia: Koulu sai vihdoin toimiluvan

Intiasta kuuluu iloisia uutisia. Koulu, jota tuemme, on saanut valtion rekisteröinnin viralliseksi oppilaitokseksi. Prosessi oli pitkä ja välillä mieleen hiipi pelko, ettei lupa heltä lainkaan. Kyse on nimittäin isosta asiasta: jos rekisteröintiä ei olisi saatu, koulu olisi joutunut lopettamaan. Intian hallitus on kiristänyt sääntöjä eikä yksityiskouluja saa ylläpitää ilman virallista toimilupaa.

– Kiitos Jumalalle tästä mahdollisuudesta toimia lasten parissa! työaluevastaava **Sanna Erelä** iloitsee.

Kristillinen koulu on ansainnut arvostusta eri uskontoihin kuuluvien keskuudessa.

Huolenpitäjä palveli Keski-Aasiassa

Eva Rönnlund (o.s. Berger) syntyi 5.7.1943 Helsingissä. Lapsuutensa ja nuoruutensa hän vietti Länsi-Uudenmaan maaseudulla, Vaasan seudulla ja Kauniaisissa. Eva opiskeli Svenska Handelshögskolanissa Helsingissä ja tuli mukaan Ylioppilaslähetykseen. Hän sai ensimmäisen vakituisen työpaikan Paperitehdasyhdistyksestä, josta hän siirtyi Ylioppilaslähetykseen toimistotyöntekijäksi. Kansanlähetyksen perustamisen jälkeen hän siirtyi Kansanlähetyksen slaavilaistyön osastolle ja teki matkoja Neuvostoliittoon ja muihin Itä-Euroopan maihin. Kun Sanansaattajat perustettiin 1973, Evasta tuli järjestön toimistosihteerin. Vuonna 1984 hän siirtyi Lähetysyhdistys Kylväjän ulkomaanosaston toimistosihteeriksi. Eva meni naimisiin **Hans Rönnlundin** kanssa 1987, ja pariskunta lähetettiin Keski-Aasiaan Kylväjän yhteistyöjärjestön palvelukseen.

Keski-Aasiassa hän toimi muun muassa toiminnanjohtajan henkilökohtaisena avustajana, taloustehtävissä ja henkilöstöhallinnossa. Eläkkeellä hän harrasti uimista, liikuntaa ja lukemista.

Lähetystyö oli Evan elämän punainen lanka. Hän toimi monissa vapaaehtoistehtävissä muun muassa Hyvinkään seurakunnassa, Kylväjässä ja Sansassa.

EVA RÖNNLUNDIN ARKISTO

Evaa jäivät kaipaamaan hänen puolisonsa Hans eli "Hasse", sukulaiset ja suuri määrä ystäviä Suomessa ja ulkomailla. Eva Rönnlund on kaunis esimerkki kristitystä, joka kulki Jumalan johdatuksessa, palveli lähimmäisiä ja toi maailmaan iloa, lohtua ja rakkautta.

Inga-Lill Rajala

HAKU KÄYNNISSÄ!

Tule Legacy-aktioon!

Legacy-aktiomatkalla pääsee näkemään ja kokemaan, millaista on tehdä lähetystyötä pakolaisten ja siirtolaisten parissa. Keskuspaikkana toimii Samosin saaren kristillinen Hope House -toimintakeskus, joka palvelee läheisen pakolaisleirin asukkaita.

Työtehtäviin voi kuulua lasten leikittämistä, ruuan valmistamista, musisointia, tavaroiden roudaamista ja siivoamista. Aktioon sisältyy myös piipahdus Ateenassa, jossa tavataan Kylväjän diasporatyöntekijöitä.

Seuraava Legacy-aktio järjestetään syksyllä 10.–19.10.2025. Keväällä aktion ajankohta on 20.–29.3.2026. Aktioiden budjetti on noin 900–1200 euroa. Summa kattaa lennot, majoituksen ja ruokailut.

Legacy mobilisoi uutta sukupolvea vastaamaan Jeesusin antamaan lähetyskäsikyn lähettämällä nuoria aikuisia lyhytaikaiseen lähetystyöhön. Legacy kokoaa yhteen ihmisiä eri kirkkokunnista, lähetysjärjestöistä ja yhteisöistä.

Lue lisää: thelegacyproject.fi.

Kylväjän Legacy-aktiomatkat diasporatyöhön Kreikkaan

LEGACY

1. aktiomatka n. 10.–19.10.2025
2. aktiomatka n. 20.–29.3.2026

Pakolaisten kohtaamista ja palvelua Samoksen saarella olevalla kristillisellä toimintakeskuksella ja diasporatyöhön tutustumista Ateenassa.
Budjetti (sisältäen lennot, majoitukset, ruoat): noin 900–1 200 €.

Lisätiedot: kylvaja.fi/legacy-aktiot

Vammaisjärjestöille kolehti Mongoliaan

Mongoliassa vammaisten ihmisten tilanne on usein vaikea. Vaikka lainsäädäntö takaa heille tasa-arvoiset oikeudet, todellisuus on varsin toinen. Vammaiset ihmiset eivät usein tunne oikeuksiaan. Ihmisten järjestäytyminen järjestöiksi ei ole vielä kovin vahvaa, mutta suunta on hyvä maassa, jossa kommunismi päättyi vasta 30 vuotta sitten.

Nykyisin on jo olemassa paikallisia vammaisten ihmisten kansalaisjärjestöjä, mutta ne kamppailevat tiedon puutteen, väärin asenteiden ja resurssien puutteen kanssa. Kylväjän vammaistyön hankkeen tavoitteena on vahvistaa vammaisjärjestöjä koulutuksen, vertaisoppimisen ja verkostoitumisen avulla. Tervetuloa mukaan työhön parantamaan vammaisten ihmisten asemaa Mongolian yhteiskunnassa! Kolehtikohteen

100 vuotta sitten perustettiin Jerusalemin heprealainen yliopisto ja Lontoossa alkoivat liikennöidä kaksikerroksiset punaiset bussit.

Apua Ukrainaan

Yli kolme vuotta kestänyt sota on saattanut ukrainalaiset yhä syvenevään ahdinkoon. Heikoimmassa asemassa ovat vanhuksat, vammaiset ja vähävaraiset. Kylväjän yhteistyökumppani, vammais- ja avustustyöntekijä **Vladislav Smokvin** kiittää kaikkia, jotka ovat jaksaneet pysyä heidän rinnallaan. Hän kertoo kuulumisia Odessan seudulta **Marja ja Risto Liedempohjan** uutiskirjeen välityksellä: "Maan taloudellinen tilanne vain vaikeutuu, ja ihmisten on yhä vaikeampi pysytellä hengissä. Erityisen vaikeaa on vammaisilla ja orvoilla lapsilla. Me jatkamme ruokakassien jakelua, evankelointikokousten järjestämistä, kirjallisuuden levittämistä ja sielunhoitoa ja vammaisten apuvälineiden jakamista. Sokeainkepit ovat välttämättömiä näkövammaisille. Monet ovat alkaneet käydä seurakunnassa ja jotkut ovat aloittaneet kastekoulun ja haluavat liittyä seurakuntaan."

Autta Ukrainaa –keräyksen varat menevät Kylväjän pitkäaikaisten ja luotettavien yhteistyökumppaneiden kautta heikoimmassa asemassa olevien hyväksi muun muassa ruoka-avun, lääkkeiden ja vammaisten apuvälineiden muodossa henkistä ja hengellistä tukea unohtamatta. Kahdeksalla eurolla saamme hankittua runsaan ruoka-avustuskassin. 40 eurolla autamme viittä apua tarvitsevaa. Tule mukaan tuomaan toivoa sodan keskelle!

esittelytekstin, pp-esityksen ja mainoksen löydät Kylväjän kotisivuilta kohdasta Seurakunnat.

RUN FOR MISSIONS

Osallistu Run for missions -juoksuhaasteeseen ja juokse Kylväjän työn hyväksi Tampere maratonilla 31.8.2025.

Valittavat matkat ovat maraton, puoli-maraton, 10,5 km sekä maraton-viesti. Juoksija valitsee Kylväjän lähetystyökohteen, jolle kerää varoja ja pyrkii hankkimaan tukijoita juoksulle.

Lisätiedot ja ilmoittautuminen: kylvaja.fi/r4m tai QR-koodilla

Run for missions -juoksuhaasteessa ovat mukana Lähetysyhdistys Kylväjä, MediaLähetys Sanansaattajat, Suomen Evankelisluterilainen Kansanlähetyksen, Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys, Suomen Lähetysseura ja Svenska Lutherska Evangeliska församlingen i Finland sekä Radio Del.

21.8. klo 18-20

LET'S GO

-tapahtuma nuorille aikuisille

Kylväjän toimisto ja etäyhteys

Nuori aikuinen, tule tutustumaan lähetystyöhön, kohtaamaan eri taustoista tulevia työntekijöitämme ja viettämään iltaa yhdessä. Kerromme Kylväjän työstä tavoittamattomien tavoittamiseksi ja nuorten aikuisten ajankohtaisista mahdollisuuksista.

kylvaja.fi/tapahtumat

Paavali

– kokonaisvaltaisen lähetyselämän esikuva

Paavali oli vahva ja herkkä persoona, joka rakasti ja kärsi niin kuin opetti. Hän oli juutalaisten, pakanoiden, pioneerialueiden ja diasporassa elävien apostoli.

Yliluonnollista pimeyttä huokuva tausta ja mahdoton valo ovat kiinnostaneet taidehistorioitsijoita, kun he ovat tutkineet italialaisen mestari **Caravaggio** (1571–1610) teoksia Paavalin kääntymisestä.

Damaskon tiellä Saulin sydän oli musta ja vihan vallassa. Jumalan valo paljasti sen ja loi rakkauden voimalla uuden sydämen. Vanha katosi ja tilalle tuli uusi.

Caravaggio maalasi teoksensa Roomassa, jossa Paavali vietti elämänsä viimeiset vaiheet. Siellä apostoli kirjoitti rakastetut vankilakirjeensä Efesoon ja Kolossaan sekä kirjeen Filemonille.

Caravaggion Damaskon tien tapahtumia kuvaavassa taulussa taivas on musta. Valo on dramaattinen, mutta sen lähde on katsojalle mysteeri.

Saul on nuori ja lihaksikas, mutta jokin häntä voimakkaampi on kaatanut hänet maahan. Hevonen voisi talloa hänet kuoliaaksi, mutta varoo tekemästä sitä. Kavio on irti maasta kuin Jumalan käskystä.

Äärimmäinen vastakohta

Saulin ympäröi valo, joka oli pimeän taustan äärimmäisen vastakohta, niin kirkas, ettei sille ollut aineellisessa todellisuudessa mitään selitystä.

Maahan kaatunut mies kuuli jotakin, mitä muut eivät kuulleet. ”Saul, Saul, miksi vainoat minua?” (Apt. 9:3–4.) Hetki muutti yhden elämän ja yhden maailmanhistorian.

Damaskon tien kivet painoivat Saulin selkää, mutta tuskin hän huomasi sitä. Fariseus (Fil. 3:5), joka oli omistanut elämänsä Mooseksen lain puolustamiselle ja harhoppia levittävien kristittyjen hiljentämiselle (Gal. 1:13), sai silmänräpäyksessä uuden kutsumuksen (Room. 1:5).

Saul ei valinnut tehtäväänsä itse. Jumala oli valinnut sen hänelle jo ennen syntymää (Gal. 1:15). Saulista tuli Paavali.

Synagogissa puhuessaan hän nojasi Vanhaan testamenttiin kuin kallioon (2. Tim. 3:16). Hän osoitti psalmeista (Ps. 22:1; Ps. 110:1), profeetoista (Jes. 53:5; Jer. 31:31–34) ja laista (5. Moos. 18:15), että Kristus oli se, josta kaikki pyhät kirjoitukset olivat ennustaneet.

Synagogissa julistettuaan hän pakkasi laukkunsa, osti uudet sandaalit ja suuntasi uusille seuduille. Lupaukset täyttyivät, kun evankeliumi murtautui Israelin rajojen sisältä koko maailmaan. Paavali toisti Jesajan kautta annettuja lupauksia, että pakanakansatkin löytäisivät Herran (Room. 10:20).

Kreikan toreilla, Rooman kadunkulmissa ja kotien suojissa syntyi yhteisöjä, joissa nautittiin Herran ateria ja laulettiin kiitoslauluja (Apt. 2:46–47).

Michelangelo di Merisi da Caravaggio (1571–1610) öljyvärimaalaukseen Kääntymys Damaskon tiellä (1601). Maalausta voi käydä katsomassa Roomassa Santa Maria del Popolon kirkossa.

”

*Kavio on irti maasta kuin
Jumalan käskystä.*

Diasporatyöntekijä

Paavali oli syntynyt Tarsossa nykyisen Turkin alueella, kaukana Jerusalemin temppelistä ja tunki siksi hyvin hajallaan asuvien juutalaisten olosuhteet. Hänen lähetysmatkansa ulottuivat Syyriaan, Vähään-Aasiaan, Kreikkaan ja lopulta Roomaan.

Tullessaan uudelle paikkakunnalle hän aloitti usein työn synagogasta, jossa diasporassa elävät juutalaiset kokoontuivat lukemaan Tooraa ja profeettoja (Ap. t. 17:2). Heidän joukossaan oli myös muiden kansojen ihmisiä odottamassa juutalaisten ja kaikkien ihmisten messiaasta.

Hän kirjoitti Korintin seurakunnalle: ”Olette Kristuksen ruumis, ja jokainen teistä on tämän ruumiin jäsen” (1. Kor. 12:27). Tämä auttoi diasporassa eläviä ymmärtämään, että heillä oli yhteinen koti Jumalan valtakunnassa, vaikka he asuivat kaukana toisistaan.

Paavali ymmärsi, että yhteisöistään eroon ajautuneet ihmiset kaipasivat muutakin kuin fyysistä suojaa ja uuden uskonopin. He kaipasivat yhteyttä, ymmärrystä ja hengellistä kotia. Hän puhui siitä, että uusi identiteetti Kristuksessa voi olla voimakkaampi kuin ihmisten rajat ja luokittelut.

Paavalin sanoma oli lupaus uudesta alusta. Hän puhui Jumalan rakkaudesta kuin se olisi ihmisen todellinen koti, jossa voidaan ylittää kaikki esteet (Ef. 3:17–19). Entisenä kristittyjen vainoajana hän eli myös itse joka päivä uudestaan aloittamisen armosta.

Isä ja äiti

Paavali ei ollut vain apostoli ja evankeliumin julistaja, vaan myös sielunhoitaja, jonka sydän oli laaja ja lämmin (Gal. 4:19). Hän oli kuin isä, mutta myös kuin lapsiaan imettävä äiti, joka oli valmis antamaan henkensä heidän puolestaan (1. Tess. 2:7). Hän tiesi, ettei uskon tie ollut kenellekään helppo. Siksi hän kirjoitti rohkaisevasti, nosti kaatuneita ja opasti heikkoja.

Paavali näki jokaisen ihmisen arvokkaana, Jumalan kuvaksi luotuna ja Kristuksen verellä lunastettuna. Hän ei huolehtinut vain ulkoisista olosuhteista ja ajallisista asioista, vaan hänen katseensa kohdistui myös syvälle ihmisen sielun ja hengen tarpeisiin.

Ihmisten taistelut ja murheet olivat hänelle tuttuja, sillä hän kuunteli. Rakkaus synnytti aidon kiinnostuksen, oli pa ihminen sitten kuningas (Ap.t. 26:29) tai karannut orja (Filemon). Hän rohkaisti luottamaan kaikissa olosuhteissa siihen, että Kristuksen voima tuli esiin heikkoudessa (2. Kor. 12:9).

Esirukoilija

Paavali oli rukoilija. Hän tiesi, ettei hänen terävä järkensä eikä oppineisuutensa voisi avata sydämiä. Sen voisi tehdä vain Jumalan voima (1. Kor. 2:4–5).

Rukous oli hänen lamppunsa, joka paloi myös öisin (1. Tess. 5:17; Fil. 1:3–5; 2. Tim. 1:3). Vankilassakin hän lauloi ja kiitti Jumalaa (Apt. 16:25) ja kehotti seurakuntia tekemään samoin (1. Tess. 5:16–18). Hän rukoili niiden puolesta, jotka tunsivat Kristuksen (Ef. 1:16–18), ja niiden puolesta, jotka eivät vielä tunteneet (Room. 10:1).

Kirjeissään hän mainitsee usein kantavansa seurakuntia Herran eteen (1. Tess. 1:2). Hän rukoili, että sana etenisi ja saisi sen aseman, mikä sille kuuluu (2. Tess. 3:1), uskovat vahvistuisivat ja kasvaisivat rakkaudessa (Fil. 1:9) ja heidän sydämensä näkisivät toivon, johon heidät oli kutsuttu (Ef. 1:18).

Esirukoilijana Paavali oli väsymätön. Hän rukoili vankeudessa ja vapaudessa, yksin ja seurakunnan kanssa. Hän pyysi myös seurakuntaa rukoilemaan, että hänelle avautuisi ovia evankeliumin kertomiseen (Kol. 4:3–4; Ef. 6:19–20). Hän tiesi, että rukous on hengellisen työn tärkein työkalu (Ef. 6:12–18).

Kärsivä palvelija

Kirjeissään Paavali puhuu paljon kärsimyksestä. Hän kirjoitti: ”Nyt iloitsen saadessani kärsiä teidän hyväksenne” (Kol. 1:24). Paavali ei vain sietänyt kärsimyksiä, vaan hän näki niissä merkitystä – ne kuuluivat lähetystyöhön.

Paavali tiesi, ettei evankeliumi leviäisi ilman vastustusta. Heti Damaskon tien dramaattisten tapahtumien jälkeen Jeesus kertoi Paavalille Ananias-nimisen työtoverin kautta, että hänestä tulisi ”valittu ase”, jonka täytyi kärsiä paljon Jeesuksen nimen vuoksi (Apt. 9:15–16).

Matkoillaan Paavali joutui vaaroihin merellä ja maalla, väärin veljien ja vihollisten käsissä. Hän luetteli kärsi-

myksiään korinttilaisille: ”Viisi kertaa olen juutalaisilta saanut neljäkymmentä lyöntiä, yhtä vaille. Kolmesti minut on ruoskittu, kerran kivitetty, kolmesti olen joutunut haaksirikkoon, vuorokauden olen ollut meressä ajelehtimassa” (2. Kor. 11:24–25).

Paavalille kärsimys ei ollut merkki siitä, että Jumala olisi hylännyt hänet. Se oli pikemmin todistus siitä, että hän kulki oikeaa tietä. Hän kirjoitti: ”Tämä aarre on meillä saviastioissa, jotta nähtäisiin tuon valtavan voiman olevan peräisin Jumalasta eikä meistä itsestämme. Me olemme kaikin tavoin ahtaalla mutta emme umpikujassa, neuvottomia mutta emme toivottomia, vainottuja mutta emme hylättyjä, maahan lyötyjä mutta emme tuhottuja” (2. Kor. 4:7–9).

Strateginen ajattelija

Paavali ymmärsi, että lähetystyötä oli tehtävä järjestelmällisesti. Hän suuntasi suurkaupunkeihin (Apt. 18:1–11), joista evankeliumi leviäisi nopeasti. Hän perusti seurakuntia (Tiit. 1:5), mutta ei jättänyt niitä yksin. Hän kirjoitti niille (1. Kor. 16:1–2), kävi niiden luona (Apt. 20:1–2) ja nimitti niihin johtajia (1. Tim. 3:1–7).

Hän tiesi, että ainoastaan syvälle sanaan juurtunut usko kestää vainot ja väärin opetusten synnyttämät myrskyt (Kol. 2:6–8). Hän näki kauas, omaa kuolemaansa pitemmälle. Hän valmensi toisia jatkamaan, kun hänen aikansa maan päällä päättyisi (2. Tim. 2:2).

Ajan tultua täyteen Paavali oli valmis. Hän kirjoitti rakkaalle Timoteukselleen: ”Olen taistellut hyvän taistelun, olen juossut perille, olen säilyttänyt uskon” (2. Tim. 4:7).

Taidemaalari Caravaggio jatkoi Paavalin työtä omalla tavallaan, niillä lahjoilla, jotka hän oli saanut. Hän maalasi Paavalin oman aikansa ihmisille sopivalta tavalla, heille tuttuun ympäristöön.

Nyt on meidän vuoromme. Miten me seuraamme Paavalia 2020-luvun synagogiin, diasporaan ja tavoittamattomien kansojen keskelle?

Katso
Kesäpäivien
ohjelma!
sivut 48–49

Hevosien takana seisova paljasjalkainen mies voi joidenkin taidehistorioitsijoiden mukaan olla Stefanos, joka auttaa rukouksin ja rakkaudellaan Paavalia kohti uudestisyntymistä.

Yllättäviä yhteydenottoja ja kohtaamisia

ITÄ-AASIA Jumala tietää aikataulut parhaiten. Vain pari päivää viimeisimmän viisumien hylkäämisen jälkeen saimme yhteydenoton tuttaviltamme Itä-Aasiasta. Heillä on kauan työalueellamme työtä tehnyt ystävä, joka etsii yhteistyökumppania jatkamaan hänen aloittamaansa työtä. Kun tuttavamme kuulivat tästä, he ajattelivat meitä ja ottivat yhteyttä. Pian tämän jälkeen toinen tuttavamme Itä-Aasiasta soitti meille. Hän oli päässyt käymään maassa ja saanut tietoa kansallisten toiveista kehittää alueen toimintaa. Hänelle syntyi ajatus siitä, mikä rooli meillä voisi mahdollisesti olla maaseudun kehittämisessä, kun pääsemme maahan. Nämä yhteydenotot tulivat juuri oikeaan aikaan ja toivat uutta toivoa siitä, että Jumalalla on edelleen suunnitelmia meille pioneerityön alueella. Saimme myös kunnian tavata kaksi työalueemme virkamiestä. Tapaaminen oli todella lämmin, ja tuntui kuin olisimme olleet ystäviä jo pitkään. Keskustelimme siitä, kuinka olemme vuosien ajan toivoneet pääsevämme alueelle, ja he kertoivat, millaisia mahdollisuuksia maassa voisi avautua erilaisille hankkeille. Pidättehän prosessin rukouksissanne.

Koskettavat hautajaiset

ITÄ-SIPERIA Uudenvuodenaattona mieheni pyysi minua silittämään hiuksiaan. Minua alkoi itkettää ja menin toiseen huoneeseen aamukahville. Kun palasin hänen luokseen, hän oli jo käsi ojennettuna lähtenyt Herran luo. Hautajaiset pidettiin tammikuussa. Väkeä kokoontui niin paljon, että kaikki eivät mahtuneet kirkkosaliin. Laskin, että mukana oli kymmenkunta pastoria eri seurakunnista. Tyynessä pakkassäässä laskimme **Vladimirin** arkun hautaan ja odotimme, kunnes hautakumpu oli kunnostettu, ja kiinnitimme seppeleet aitaukseen. Muistotilaisuudessa saimme kuulla monia todistuksia Vladimirin tärkeästä roolista monien ihmisten elämässä. Sukulaiset ja lapsuudenystävät kuuntelivat enimmäkseen hiljaisina. Kiitos kaikille osanotosta! **Anitta Lepomaa**

Siunattu lastentapahtuma

JAPANI Takaokan helmikuun lastentapahtumaan saapui yhteensä 26 lasta! Se on Japanissa huikkea määrä. Kiitos rukouksistanne! Vain pari päivää ennen tapahtumaa minulla nousi kuume. Jännitimme, miten raamattuetukseni kanssa käy. Moni rukoili. Sain kuitenkin pitää opetuksen profeetta Elisasta kohtuullisen terveenä. Takaokassa todella panostetaan näihin joka toinen kuukausi pidettäviin ”lastenkappeleihin”. Edellisenä päivänä jaetaan koulun portilla kutsuja. On myös valmis-teltava kotiin vietävät pikkupaketit ja tehtävä tarjottavat välipalat. Päivän lopussa lapset rukoilevat ja kertaavat opittua ikäryhmittäin oman aikuisen kanssa. Tällä kertaa olin erityisen vaikuttunut siitä, että seurakunta huomioi erikseen paikalla olleet kuudesluokkalaiset, joiden alakoulu päättyy maaliskuussa. Annoimme heille ”valmistujaislahjat” ja rukoilimme heidän puolestaan. Takaokan seurakunnassa on motivoitunut vastuunkantajien joukko, joka keskittyy nimenomaan näihin lasten tapahtumiin. **Johanna Perendi**

Jeesuksen työmatkat

KREIKKA Toimistopäivän jälkeen odottelin metroa Omonian asemalla. Olin juuri pohtinut, miten aikani käyttäisin, kun kännykkääni kilahdi sähköposti. Se oli erään tuttavani lähettäjäkirje, jonka aiheena oli Jeesuksen työmatkat. Siinä pohdittiin, miten Jeesus mahtoi käyttää työmatkansa ollessaan rakentajana: ”Ehkä Jeesuksella oli juuri työmatkoilla aikaa pitää aivan erityisesti yhteyttä Isäänsä. Ehkä hän muutti kaiken näkemänsä ja kokemansa rukoukseksi ja rukoili kohtaamiensa ihmisten puolesta.” Olen itsekin monesti rukoillut työmatkoilla ja usein myös ympärillä olevien ihmisten puolesta, mutta yksi lause kirjeessä herätti minut vaihtamaan hetkeksi näkökulmaa: ”Luulenpa, että jokaisella matkalla hän kiitti ja ylisti Isää.” Raskaan työpäivän jälkeen minun ei tarvinnut jatkaa raskaiden aiheiden puolesta rukoilua, vaan saatoin kiittää ja ylistää Isää kaikesta hyvästä mitä Hän on ja mitä hän meille antaa. **Tiina Koistinen**

Kärsimykselläkin on tarkoituksensa

SUOMI/UKRAINA Olen välillä miettinyt, miten elämäänsä selviää ihminen, joka ei usko Jumalaan, kun se ei uskovallekaan ole aina helppoa. Miten vaikeuksista selviää ihminen, joka ei luota Jumalan ylivoimaiseen viisauteen, rakkauteen ja oikeudenmukaisuuteen? Joka ei voi luottaa siihen, että paha saa aina lopulta palkkan- sa ja hyvä voittaa. Eikä siihen, että kärsimyksilläkin on tarkoituksensa, jota emme nyt näe, mutta joka joskus vielä selviää. Tämä on minulle yhä arvoitus. Ystävämme Odessassa ja koko Ukrainassa ovat nyt todella tiukoilla. Muistetaan heitä päivittäin rukouksissamme! **Risto ja Marja Liedenpohja**

Uusi ajanjakso

SUOMI/DIASPORATYÖ Olemme työskennelleet vuoden alusta 60 prosentin työajalla omasta pyynnöstämme, sillä neljän vuoden ajan reissasimme kaksi kertaa vuodessa kolmen kuukauden pätkiä Etu-Aasiassa ja Kreikassa. Ne veivät voimia. Pikkuhiljaa väsymys on hellittänyt, mutta kotimaan matkoilta palatessa palautuminen vie hurjasti enemmän aikaa ja energiaa. (–) Iloitsemme, että meillä on nyt enemmän aikaa ja voimia muuhunkin, sillä nuoremme ovat uuden edessä. Tyttöremme miehineen aloittaa kesäkahvila Rennon uusina yrittäjinä Pielisjoen rannalla Joensuussa! Tervetuloa kahville, jos siellä päin käynte vaikka kesälomamatkalla! Meillä on siis alkamassa hyvin ainutlaatuinen ajanjakso, josta olemme suunnattoman iloisia ja kiitollisia Taivaan Isälle. Monet teistä ovat kysyneet mitäs tämän vuoden jälkeen? Aatuhan on ollut vuoden alusta osittaisella vanhuuseläkkeellä, ja jää siis vuoden vaihteessa kokonaan eläkkeelle. Annen jatko selviää myöhemmin. **Anne ja Aatu Gröhn**

Kauaskantoisia päätöksiä

KESKI-AASIA Rapakon takana sijaitsevan suuren maan päämies laittoi maansa kehitysyhteistyövarat jäihin, mikä vaikutti heti mielenterveystyöhömmme. Yksi kyseistä varoja mutkan kautta saanut hankkeemme joutui tekemään suunnitelmat noin puolella budjetin rahamäärällä. Niinpä jouduimme luopumaan useista työntekijöistä kokonaan ja laittamaan osan puolipäiväisiksi. Muiden muassa vankilassa lapsia ja nuoria auttaneen naiskollegan työ loppuu. Lääkäreitäkin tulee olemaan yksi vähemmän, millä on vaikutusta lasten ja nuorten klinikamme toimintaan. Työntekijöidemme sukupuolierottelussa on otettu taas yksi askel. Nyt naisten toimistomme pihavahtikin on nainen.

Pitkän odotuksen jälkeen

ISRAEL Saimme helmikuussa pitkän odotuksen jälkeen sateita. Satoi jopa lunta. Pääsin käymään silloin Jerusalemissa ja Jad Hashmonassa. Ihanan aurinkoisena päivänä linja-autolla Abu-Goshin kylän läpi ajaessani muistelin, kuinka 41 vuotta sitten sain ensimmäistä kertaa katsella noita maisemia matkallani Maale HaHamishan kibbut-sille. Silloinkin mantelipuut kukkivat, metsäkyhykset kujersivat, punavuokot ja syklaamit olivat kukassa. Jad Hashmonassa minua puhutteli kukkaloiston lisäksi vartiotorni. Kuinka elintärkeää on tutkia Jumalan sanan ohjausta ja rukoillen tarkkailla aikain merkkejä. ”Minä seison vartiopaikallani, asetun varustukseeni ja tähytän, nähdäkseni, mitä hän minulle puhuu.” Hab. 2:1. Elämän Leipä –seurakunnassa iloitsemme vastauksista pitkäaikaisiin rukouksiin. **Rana ja Daniel** ovat saarnan aikana ottaneet vastuuta uskollisista pyhäkoululaisista. Raamatun kertomuksen ja rukouksen jälkeen lapset nauttivat pihalla peleistä. **Josef**, joka on kokenut viime kuukausina uudistumisen uskossaan, halusi ottaa vastuun nuorten illoista. Lapsissa ja nuorissa on seurakunnan tulevaisuus,

joten edistysaskeleet tekevät kiitollisiksi. Otetaan nämä nuoret rukouksiimme. Tarvitsemme viisautta heidän ohjaamiseen. **Pirkko Said**

Työ jatkuu lasten parissa

INDONESIA Tavoitteemme on päästä tekemään työtä tavoittamattoman kansan pariin. Meidät on kutsuttu mukaan rukousryhmään, jossa rukoillaan sitoutuneesti niiden puolesta, jotka eivät vielä tunne Jeesusta. Lasten-kodilla jatkamme lasten tukemista, mutta emme tarkkaan tiedä, miten se tapahtuu. Lapset, joita opetimme, aloittivat jo koulun, mikä on oikein hyvä asia. Mukaan on tullut myös uusia lapsia, jotka tarvitsevat tukea oppimiseen.

Nyt on aika kiitosten

SUOMI/KREIKKA Lämmin kiitos mukanaolostanne matkallamme. Tuestanne, kun istuimme kahdestaan kreikkalaisen talon pohjakerroksessa koronan vuoksi suljetussa Ateenassa, ja rukouksistanne tulevan työmme puolesta, josta meillä oli vain aavistus. Kiitos mukanaolostanne Pohjois-Kreikassa pienessä Milotopoksen kylässä, jossa käynnistyi pakolaistyö, jollaista emme olisi ikinä voineet kuvitella. Sydämellinen kiitos jokaisesta rukouksestanne työmme puolesta siellä. Kiitos myös mukanaolostanne Lesvoksen saarella, jossa silmiimme avautui pakolaisuuden järkyttävyyden ja lohduttomuus. Kiitos rukouksistanne, jotka kantoivat meitä ja työtämme Toivon Talossa viime vuonna. Kiitos seurakunnille ja jokaiselle lähettäjällemme taloudellisesta tuesta, jota ilman emme olisi voineet olla näitä reilua neljää vuotta pakolaistyössä.

Anna Maija ja Matti Kaipainen

Mongolialaisen uuden vuoden vuoden juhlintaa

MONGOLIA Mongolialainen uusivuosi, jota kutsutaan Tsagaan Sariksi, sijoittui tänä vuonna maaliskuun alkuun. Tsagaan Sar muistuttaa kiinalaista uuttavuotta. Talven vuoksi Tsagaan Saria juhliitaan kotona sukulaisten ja ystävien luona, kutakuinkin kuten meidän jouluamme. Asiaan kuuluu toinen toisensa luona vierailu ja isäntä-perhe vastaa aina ruoasta ja antaa lisäksi lahjoja vierailijoille. (--) Pääsin käymään myös Ulan Batorin seurakunnan pastorin ja hänen perheensä kodissa. Ruokana oli muun muassa suuri pala leikattavaa lampaanlihaa, munasalaattia, kinkkua ja perinteinen ruokalaji boots,

joka koostuu pienistä vehnäjauhonyyhteistä, joissa on sisällä lihaa. Juomaksi saadaan aina teetä, jossa on paljon maitoa ja suolaa. Joskus se maistuu hyvältä, joskus ei. Jälkiruoaksi oli pikkuleipiä ja jotain tippaleipää muistutavaa, joka oli koristeltu heidän perinteisillä makeisillaan. Oli hieno kokemus saada viettää mongolialaista uutta vuotta! **Christina Harald**

Uzirpurin koululaisten kuulumisia

BANGLADESH Uzirpurin koulun viidennen luokan oppilas **Mira** kertoo isänsä olevan kalastaja. Mira iloitsee mahdollisuudesta käydä koulua ja kertoi saaneensa 25 euron stipendin tukiopetukseen. Koulun myötä Uzirpurissa alkoi myös vuonna 1988 asuntolatoiminta. Puoliorpo **Amon** oli yksi sen ensimmäisistä asukkaista. Hän jatkoi yläluokilla Sapaharissa, poikien asuntolassa ja myöhemmin kummien tuella BA tutkintoon saakka. Hän jatkoi opintojaan työn ohella ja suoritti vaativan BA physics tutkinnon. Amon sanoi: "Monet sanoivat minulle, etten ilman lahjuksia saisi hallituksen virkaa. Rukoillen uskoin, että voin saada työtä". Viime vuonna Amon sai moniportaisen valintaprosessin ansiokkaasti läpäistyään hallituksen viran maaherran alaisessa virastossa.

Rukousvastauksia ja uusia alkuja

INTIA Intiasta kuuluu iloisia uutisia: koulu, jota tuemme, on saanut valtion rekisteröinnin viralliseksi oppilaitokseksi! Prosessi oli pitkä ja välillä mieleen hiipi pelko, ettei se onnistu lainkaan. Jos rekisteröintiä ei olisi saatu, koulu olisi joutunut lopettamaan. Intian hallitus on kiristänyt sääntöjä eikä yksityiskouluja saa ylläpitää ilman virallista tunnustusta. Kiitos Jumalalle tästä mahdollisuudesta toimia lasten parissa! Kirkon lähetystyö osavaltiossa on myös laajentunut. Lähetit ovat siirtyneet uusille alueille ja uusia seurakuntia on perustettu. Tammikuun lopulla kastettiin 11 henkeä. Uudet seurakunnat ovat syntyneet maaseutu- ja vuoristoalueille kyliin, joissa lapsilla ei edelleenkään ole mahdollisuutta koulunkäyntiin. Eräs lähetystyöntekijä on kuitenkin tarttunut toimeen ja opettaa lapsia vapaaehtoisena. Kymmeniä lapsia kerääntyy hänen ympärilleen harjoittelemaan lukemista ja kirjoittamista. He kuulevat myös raamatunkertomuksia ja oppivat iloisia hengellisiä lauluja. Useimpien lasten perheet ovat uskonnoltaan hinduja tai animisteja, mutta silti heidän äitinsäkin tulevat uteliaina paikalle.

Tule mukaan lähettäjä-tiimiin rukoilemaan ja tukemaan työntekijää taloudellisesti! Saat säännöllisesti tuoreet kuulumiset uutiskirjeessä.
Liity verkossa:
kylvaja.fi/liity-tilaa

Vain yksi väittely päivässä

ISRAEL Tel Avivin Immanuel-kirkolla tapahtuu edelleen. Vierailijoita saattaa olla päivässä jopa satoja ja Raamattuja lähtee matkaan kymmeniä! Norjalainen pastoripariskunta **Eyvind ja Siv Anita Volle** kertovat: "Jokin aika sitten kerroimme evankeliumin kahdelle miehelle, jotka tulivat tutustumaan kirkkoon. He olivat kiinnostuneita eri uskonnoista ja kristinuskosta oli yksi niistä. Pystyimme kertomaan heille, mitä Jeesus on tehnyt ja mitä se merkitsee meille ja kaikille, jotka uskovat. Miehet olivat hyvin avoimia. He kuuntelivat ja esittivät monia kysymyksiä. Hetken kuluttua meidät "keskeytti" kymmenvuotiaiden koululaisten luokka, joka tuli käymään jo toista kertaa sinä päivänä. Upea ryhmä!" Avoimissa ovissa päivystää usein myös Israelin raamattuseuran paikallinen työntekijä **Andre Ball**, joka luonnollisesti puhuu täydellistä hepreaa ja on elävä esimerkki juutalaisesta, joka seuraa Jeesusta. Hän on sanonut, että Immanuel-kirkko on maan paras paikka kertoa Jeesuksesta: "Katuevankelioidinissa meillä on päivä täynnä väittelyjä ja yksi keskustelu. Immanuel-kirkolla päivämme täyttyvät hyvistä keskusteluista ja joukossa on ehkä yksi väittely." Rukoillaan kaikkien niiden ihmisten puolesta, joita kirkolla kohdataan!
Sanna Erelä

Hautajaismietteitä

MONGOLIA Kävimme erään seurakuntaamme kuuluvan rouvan kanssa mielenkiintoisen ja koskettavan keskustelun jumalanpalveluksen aikana. Rouva oli ollut edellisellä viikolla lähisukulaisensa buddhalaisissa hautajaisissa ja oli joutunut osallistumaan uskonnollisiin hautajaismenoihin. Hän kertoi kaipaavansa synnintunnustusta ja -päästöä. Kohtaaminen buddhalaisen laaman kanssa ja suoritettut riitit olivat saaneet hänet pois tolaltaan. Rouva ei ollut uskaltanut poistua tilanteesta, koska kunnioittaa luonnollisesti vanhempiaan ja vanhempia sisarusiaan. Toinen seurakuntaamme kuuluva nainen antoi hyviä käytännön vinkkejä vastaavanlaisten tilanteiden varalle

ja muistutti, että on tärkeää ilmoittaa omille sukulaisille halusta saada kristillinen hautaus. Janne rohkaisi pelästyntä rouvaa sillä, että Jeesus antaa kaikki syntimme ja myös arkuutemme anteeksi. Ei ole syytä pelätä Jumalan vihaa. Jätetään rouva rukousten kannateltavaksi.

Ella ja Janne Henriksson

Kuinka kirjava Jeesuksen ystäväpiiri olikaan

JAPANI Japanista on usein kerrottavana keskeneräisiä stooreja, ystävyysden alkuja, vuosikymmeniä kestäviä etsikkovaiheita. Japanin lähetystyö niin täällä kentällä kuin esirukoilijana ja tukijana on todellinen kestävyyslaji. Haluan rohkaista teitä kaikkia jatkamaan sitkeästi esirukouksia Japanin kansan pelastumisen ja meidän perheemme työn jatkumisen puolesta. Rakkauden jano on valtava, mutta ihmiset eivät tiedä mistä lkuinen Janon Sammuttaja löytyy.
Tuomas ja Mari-Kaisa Auvinen

Ei lakata kertomasta

SUOMI Muistelin eräänä päivänä, mitä kaikkea lähetit ovat kertoneet tilanteista, joissa he ovat kertoneet jollekin ensimmäisen kerran Jeesuksen ristinkuolemasta. Lähetit ovat kertoneet yllättyneistä ilmeistä ja hämmästelystä: "Pidätkö te kidutuksesta, kun puhutte kärsimyksestä?" Joskus kuulijat ovat purskahtaneet jopa nauramaan. Silti heidän joukossaan on ollut joku, joka on myöhemmin kertonut: "Kun puhuit, koin Jumalan avaavan minulle syntisyyteni ja pelastuksen suuruuden." Samanlaisessa tilanteessa osa on nauranut ja osa on pelästynyt. Ei lakata kertomasta Jeesuksen ristintyöstä – se avaa jollekin taivaan! **Katariina Leskelä**

”

*Israel kutsuu meitä katsomaan
uskossa Jumalan tekoihin ja
lupausten täyttymisiin.*

Teksti: Sanna Erelä
Työaluevastaava ja entinen
Israelin työntekijä

Juutalaisille ensin

Työ juutalaisten parissa terävöittää itseymmärrystämme kristittyinä, syventää näkemystämme uskon juurista ja ankkuroi raamatuntulkintamme historiaan.

Paavalin lähetystyön periaate ”juutalaisille ensin” voi herättää kummastusta meissä, koska olemme etääntyneet maailmasta, jossa Paavali eli. Kuitenkaan ajatuksessa ei ole mitään outoa, sillä sama periaate lävistää koko Raamatun. Jumalan omaisuuskansalla Israelilla on erityinen asema ja myös erityinen vastuu.

Tämä tulee selkeästi esiin Roomalaiskirjeen luvuissa 1 ja 2, joissa Paavali toteaa sekä ilosanoman pelastuksesta että tuomion Jumalan tahdon hylkäämisestä tavoittavan ensin juutalaisen, sitten myös kreikkalaisen. Kristikunta, joka on vuosisatojen vieressä irrotanut Israelin kohtalon omastaan, ei enää ymmärrä, miksi juutalaisten evankeliointi on tärkeää.

Juutalaislähetys ei koskaan ole ollut helppoa. Holo-kaustin jälkeen siitä on tullut vielä entistäkin vaikeampaa. Juutalaisten järjestelmällinen tuhoaminen toisen maailmansodan aikana käynnisti teologisen prosessin, jossa kirkot tulivat tietoisemmiksi antisemitismin synnistä. Tämän jälkeen monet kirkot ovat olleet äärimmäisen varovaisia sanoissaan, etteivät loukkaisi juutalaisia. Tulenaran aiheen äärellä ne tukeutuvat tulkintoihin, jotka uhkaavat hämärtää Raamatun selvän viestin siitä, että usko Jeesukseen on Jumalan osoittama pelastustie sekä juutalaiselle että pakanalle.

Kristittyjen itsetutkistelu suhteessa juutalaisiin on ollut välttämätöntä. Juutalaislähetys on kuitenkin korvaamattoman tärkeää paitsi Raamatun käskyn perusteella, myös siksi, että seurakunta itse tarvitsee sitä. Työ juutalaisten

parissa saattaa meidät suhteeseen juutalaisuuden kanssa. Tämä puolestaan terävöittää itseymmärrystämme kristittyinä, syventää näkemystämme uskon juurista ja ankkuroi raamatuntulkintamme historiaan.

Israel haastaa seurakuntaa hylkäämään opit, joissa Vanha testamentti ja Jumalan laki sysätään syrjään. Israel kutsuu meitä katsomaan uskossa Jumalan tekoihin ja lupausten täyttymisiin, jotka odottavat tulevaisuudessa. Jumalan suunnitelmassa seurakunnalla ja Israelilla on salattu kohtalonyhteys – vaikka ne eivät itse edes olisi valmiita sitä näkemään. Seurakunta ilman juutalaisten läsnäoloa on epätäydellinen.

Pitäisikö kaikissa seurakunnissa sitten aina olla juutalaisia ja kaikkien lähetystyöntekijöiden pysähtyä ensin Israelissa ennen kuin suuntaavat muualle maailmaan? Ei tietenkään. Varsinkaan Suomessa ei asu kovin monia messiaanisia juutalaisia eikä kaikkia lähetystyöntekijöitä ole kutsuttu juutalaistyöhön. Mutta Jumalan omaisuuskansalla voi silti olla paikka sydämissämme, puheissamme ja rukouksissamme.

Lähetysjärjestölle on siunaus olla mukana juutalaislähetyksessä, jossa messiaaniset juutalaiset ovat kumppanimme. Nämä Jeesukseen uskovat juutalaiset Israelissa ja eri puolilla maailmaa elävät yhteisössään usein suuren paineen alla. He tarvitsevat tukeamme ja sitä, että heidän olemassaolonsa tehdään näkyväksi kristikunnan keskellä.

Kristinuskko syntyi juutalaisuuden sisäisenä liikkeenä, ja ensimmäiset Jeesuksen seuraajat olivat juutalaisia. Myös tämän päivän juutalaisilla on oikeus kuulla Israelin Messiaasta. Jeesus on kaikkien Messias tai ei kenenkään Messias.

Ambomaalta Israeliin

Lukuvinkkejä kesään ympäri maailmaa.

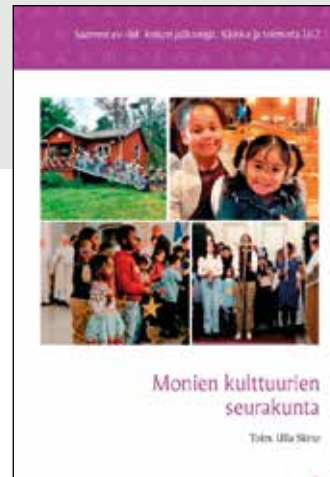

PEKKA SIMOJOKI
Ihmejuttuja: Keikkamiehen
hartauskirja 2

Päivä 2021

Ihmejuttuja kuvaa osuvasti **Pekka Simojoen** hartauskirjaa. Siinä kuljetaan muusikko-lauluntekijän mukana ympäri maata ja maailmaa keikoilla ja kohtaamassa ihmisiä. Tiedämme, että Jumala on alati työssä, mutta silti Simojoen tarinat lyövät ällikällä. Voiko tällaista todella tapahtua? Kirjasta välittyy ihmeiden lisäksi musiikin voima evankeliumin sydämiin saattamisessa. Lähetystyö vei aikoinaan Simojoen lapsuudenperheen kahdeksaksi vuodeksi Ambomaahan, nykyiseen Namiibiaan. Maailman kansat ovat edelleen Simojoen sydämellä. Kirja inspiroi ja antaa ainesta haaveisiin. Miten sana Jeesuksesta voisi tänään mennä minunkin kauttani eteenpäin?

Sofia Ziessler-Korppi

ULLA SIIRTO (TOIM.)
Monien kulttuurien
seurakunta

Kirkkohallitus 2025

Kirkkohallituksen monikulttuurisuuden asiantuntija **Ulla Siirto** on koonnut kirjaksi seurakuntien kulttuurisesti moninaisia toimintamalleja. Joissakin artikkeleissa käsitellään myös laajemmin kirkon kansainvälistä työtä.

Kun seurakuntien resurssit vähenvät, yhden työntekijän vastuulle saattaa kuulua lähetys, kansainvälinen diakonia, ystävyysseurakuntatoiminta sekä maahan muuttaneiden ja eri uskontoisten kohtaaminen.

Artikkelikokoelma näyttää, miten yhtälöä on yritetty ratkaista. Julkaisuun on poimittu virikkeitä ja innostukseksi erityyppisiä seurakuntia ja yhtymiä.

Teos on ladattavissa ilmaiseksi osoitteessa julkaisut.evl.fi.

Danielle Miettinen

AILI HAVAS
Työkenttäni Israel

Suomen Lähetysseura 1958

Aili Havas (1903–1988) oli sisukas lähetyspioneeri, jonka muistelmateos on elämänmakuinen kuvaus sodan ja puutteen keskellä annetusta Jeesus-todistuksesta. Muistelmien julkaislessaan hän oli työskennellyt Lähetysseuran juutalaistyössä jo 26 vuotta ja nähnyt Israelin valtion syntymisen.

Havasta vuonna 1931 työalueelleen lähettäessään lähetysjohtaja **Matti Tarkkanen** totesi: ”Emme tiedä täällä paljoa juutalaisuudesta, emme myöskään tunne oloja Palestiinassa. Emme voi sinua paljon neuvoa ja ohjeita antaa.”

Leipzigin juutalaislähetysopistossa Havas kysyi herätyskristityiltä, mikseiivät he taistele avoimesti **Hitleriä** ja hänen oppejaan vastaan. Nämä eivät uskoneet, että sellainen mies voisi koskaan päästä valtaan.

Pekka Mäkipää

Kenelle lähetystyö kuuluu?

Sitoutuneet ja sydämellään mukana olevat seurakuntalaiset antavat aikaansa, rahallisen tukensa ja rukouksensa lähetystyölle, kirjoittaa Tikkurilan seurakunnan lähetystyön ja kansainvälisen työn sihteeri Mari Chaulagai.

Lähetystyö on kirkon perustehtävä. Seurakunnan tulee edistää lähetystyötä levittämällä evankeliumia niiden keskuuteen, jotka eivät ole kristittyjä. Myös Vantaan seurakuntien strategia korostaa rohkeaa puhetta Jumalasta ja ihmisten kutsumista Kristuksen yhteyteen. Seurakunnat Vantaalla tavoittavat tuhansia ihmisiä viikoittain. Konsertit, keskustelutilaisuudet ja tapahtumat antavat elämyksiä ja madaltavat kynnystä astua kirkkoon.

Erilaiset ryhmät ja asiakaskoh- taamiset tarjoavat ihmisille tukea ja yhteisöllisyyden kokemuksia. Puhummeko toiminnassamme rohkeasti Kristuksesta? Suuntaammeko ulos ja kutsumme ihmisiä Jumalan yhteyteen? Ilman lähetystyötä seurakunta saattaa unohtaa Jeesuksen ydinsanoman – evankeliumia ei ole tarkoitettu vain meille, vaan kaikille.

Lähetystyöhön panostava seurakunta elää uskoaan todeksi, julistaa Jumalan sanaa, kutsuu maahanmuuttajia ja etääntyneitä

Jumalan yhteyteen sekä lähettää työntekijöitä maailmanlaajaan kirkkoon. Mitä tapahtuu, jos lähetysinto hiipuu? Tuleeko seurakunnasta sisänpäin kääntynyt? Tikkurilan seurakunnan lähetystyössä haluamme vahvistaa seurakunnan sisäistä julistusta ja varustaa seurakuntalaisia elämään lähetettyinä kristittyinä. Lähetystyö nähdään usein vain yhden työmuodon tehtävänä, vaikka se kuuluu jokaiselle. Lähetystyön erityisosaaminen kapenee seurakunnissa, ja yhä useampi työntekijä valmistuu tehtävänsä ilman lähetysosaamista. Lähetyssihteerien vähentyessä eläköitymisen ja viranyhdistämisten myötä herää kysymys: kuka tulevaisuudessa vastaa lähetystyöstä?

Tehtäväni lähetystyön ja kansainvälisen työn sihteerinä on vastata lähetystehtävän toteuttamisesta ja rohkaista seurakunnan jäseniä osallistumaan lähetystyöhön. Työ on merkityksellistä, sillä se välittää toivon ja rakkautta sanomaa tässä epävarmassa

ajassa. Se tarjoaa tilaisuuden tutustua eri kulttuureihin ja edistää rauhaa sekä ihmisoikeuksia.

Parasta työssä on ihmisten kohtaaminen. Työtä tehdään yhdessä eri järjestöjen, työntekijöiden ja seurakuntalaisten kanssa. Sitoutuneet ja sydämellään mukana olevat seurakuntalaiset antavat aikaansa, rahallisen tukensa ja rukouksensa lähetystyölle.

Uuden sukupolven ja muiden työntekijöiden innostaminen lähetystyöhön kantaa kauas. Olemme rakentaneet yhteistyötä yli työalarajojen eri tapahtumien kautta. Perheiden vapputap- tumassa kerätään varoja lähetystyölle, nuorten aikuisten Kreikan matkalla tutustuttiin diaspora-työhön, isose leipovat ja toimivat vapaaehtoisina lähetystyön myyjäisissä, ja perhekerhoissa valmistettiin äitiyspakkauksia Bulgarian slummialueille. Lähetyssihteerin työ on siltojen rakentamista eri ihmisten välille yhteisen Jumalan lähetystehtävän äärellä.

Jeesus on ilmiö – ja ilmiö kasvaa!

Helsingissä järjestetään helluntaiviikolla nuorta sukupolvea tavoittava The Send -areenatapahtuma. Rukouksemme on, että tapahtumasta jää pysyvä jälki Suomen hengelliseen ilmapiiriin. Kutsu tavoittamattomien tavoittamiseen on näkyvästi mukana.

Utiset, podcastit, tutkimukset ja sosiaalinen media osoittavat kaikki samaan suuntaan: Jeesus on tämän hetken suurin vaikuttaja. Mielenkiintoista tässä muutoksessa ja liikehdinnässä on, ettei meneillään oleva hengellinen herääminen kiinnity johonkin tiettyyn henkilöön, kirkkoon tai paikkakuntaan.

Niinpä tuntuukin Jumalan aikataululta, että juuri tänä aikana saamme yhteistyössä eri kirkkokuntien ja kristillisten toimijoiden kanssa toteuttaa The Send -tapahtumaa. Sen ydinsanoma on: "Käänny koko sydämeäsi Jeesuksen puoleen ja seuraa häntä koko elämälläsi."

Helsinkiin helluntaiviikolla Helluntaiviikko Helsingissä keskittyy vahvasti lähetystyöhön. Send Week alkaa aktiolaisten koulutuksella ja evankeliointikampanjalla. Ensin aktiolaisia varustetaan ja innostetaan kertomaan evankeliumi selkeästi ja toista kunnioittaen. Tässä tärkeim-

pinä kumppaneina ovat paikalliset seurakunnat. Helsinki on jaettu neljään alueeseen (itä, länsi, pohjoinen ja keskusta), ja kullekin alueelle on sovittu "ankkuriseurakunta", joka isännöi alueen evankelointia ja aktiointia.

Keskiviikosta perjantaihin Helsingin jäähallissa järjestetään Helluntaierätyksen maailmankonferenssi teemalla "Go & Make!" Nimen juuret ovat lähetyskäskyssä (Matt. 28:18–20). Koska maailmankonferenssin ohjelma loppuu alkuillasta, osallistuja pääsee mukaan myös iltaisin järjestettäviin evankelointitapahtumiin.

Viikko huipentuu kansainväliseen The Send -areenatapahtumaan, joka liittyy Suomessakin vaikuttavaan nuorta sukupolvea tavoittavaan yhteiskristilliseen liikehdintään. Tähän mennessä The Send -tapahtumia on järjestetty Iso-Britanniassa, Irlannissa, Yhdysvalloissa, Brasiliassa, Uudessa-Seelannissa, Filippiineillä ja

Norjassa. Lähiaikoina tapahtuma järjestetään Suomen lisäksi Armeniassa ja Etelä-Afrikassa.

Keskiössä lähetys- ja opetuslapseuspolut

Suomeen tullessaan The Send räätälöidään vastaamaan paikallisiin tarpeisiin. Tapahtuman sisältö sekä lähetys- ja opetuslapseuspolut toteutetaan yhteistyössä seurakuntien ja lähetysjärjestöjen kanssa. Kansainvälinen osuus takaa, että tapahtumassa on maailmanluokan puhujat, tapahtumakonsepti sekä yhteinen näky.

The Send -tapahtuman ytimessä on ihmisten kutsuminen lähetys- ja opetuslapseuspoluille. Neljä lähetyskenttää ovat koulut ja yliopistot, naapurustot, saavuttamattomat kansat sekä haavoittuvassa asemassa olevat lapset.

Polkuina opetuslapseuteen toimivat Raamattu, rukous ja paasto sekä pelastus. Jokainen, joka on vastannut "kyllä"-kutsuun, saa tapahtuman

jälkeen yhteydenoton 48 tunnin kuluessa. Tavoitteena on auttaa osallistujia ottamaan askeleita eteenpäin kutsumuspolullaan.

Kontaktin ottajina toimivat The Sendin parikymmentä kumppanijärjestöä, jotka edustavat luotettavia toimijoita Suomen kristillisessä kentässä. Niillä on taitoa toimia nuoren sukupolven parissa sekä halukkuus yhteistyöhön. The Sendin myötä monet järjestöt toimivat ensimmäistä kertaa tiiminä yhteisen tavoitteen eteen. Tämä on jo ollut siunaus, jonka uskomme kantavan hedelmää.

Rukousta tarvitaan

Mediassa on viime aikoina uutisoitu nuorten lisääntyneestä kiinnostuksesta uskonasioita kohtaan. Nuoria tulee uskoon, ja samalla jo uskossa olevat nuoret ovat innostuneita Jeesuksesta ja evankelioinnista. Innostuksen keskellä peräänkuulutamme myös

hengellistä vanhemmuutta ja seurakuntien keskeistä roolia.

The Send -liikkeen ytimessä on yhteys, joka mahdollistaa aidon ja kestävästi yhteistyön. Niinpä pyydämme kaikkia uskovia rukoilemaan maailmankonferenssin ja The Send -tapahtuman osallistujien, puhujavieraiden ja tapahtumajärjestelyjen puolesta. Rukouksemme on, että tapahtuma jättää jäljen Suomen hengelliseen ilmapiiriin.

Kahden vuoden kuluessa haluamme nähdä alueellisia The Send -tapahtumia. Niissä on tavoitteena paitsi tavoittaa eri alueiden ihmisiä myös vahvistaa alueiden toimijuutta. Konsepti toimii tutulla tavalla: Muutaman päivän evankelioimiskampanja huipentuu isoon tapahtumaan alueen "pääkaupungissa". Keskiössä ei taaskaan ole tapahtuma, vaan pitkäaikainen muutos, joka tapahtuu sitoutumalla jatkopolkuihin ja aktiiviseen kristillisyyteen.

Tavoitteena on auttaa osallistujia ottamaan askeleita eteenpäin kutsumuspolullaan.

ARTO KARVONEN

JUHA LEHTONEN

Kirjoittaja on Fida International -järjestön lähetystyön yksikön päällikkö vastuualueinaan seurakuntayhteydet, tapahtumat ja nuorisotyö.

Maan ääriin saakka

Kylväjän työntekijät Kreikassa, Etu-Aasiassa ja Israelissa kulkevat päivittäin Apostolien tekojen tahdissa. He toimivat todistajina ”maan ääriin saakka” ja saavat työssään kokea, millaista on elää kokonaisvaltaista lähetyselämää tavoittamattomien parissa.

Etu-Aasiasta löytyy monia Raamattuun liittyviä paikkoja. Kuvassa isoäiti ja hänen lapsenlapsensa seisovat Lystrassa pellolla, jolla Paavali saarnasi (Apt. 14:2–7) ja paransi raman miehen (Apt. 14:8). Myöhemmin juutalaiset kivittivät Paavalia ja jättivät hänet virumaan henkitoreissaan (Apt. 14:19). Toivuttuaan hän vieraili läheisessä kylässä. Myöhemmin hän palasi kotiin saman paikan kautta rohkaistakseen uskovia, jotka olivat lähteneet seuraamaan Jeesusta hänen aiemmalla vierailuillaan.

PIRKKO SAID

Kylväjä tukee Haifassa sijaitsevaa Ebenezer-vanhainkotiä, jossa Kylväjän työntekijä Pirkko Said käy auttamassa. Ebenezer-kodin ensimmäiset asukkaat olivat pääasiassa Itä-Euroopasta muuttaneita ja holokaustista selvinneitä Jeesukseen uskovia juutalaisvanhuksia, mutta sittemmin kotiin on otettu myös arabikristittyjä ja muita ei-juutalaisia ikäihmisiä. Usko Jeesukseen yhdistää ja ylittää kansallisuus- ja kielirajat. Ilmapiiriltään lämmin hoivakoti on vahva todistus Jeesuksen rakkaudesta myös vanhusten omaisille. Vuonna 1976 rakennettua kotia ylläpitää israelilainen yhdistys, joka kutsui Kylväjän yhteistyökumppanikseen vuonna 2014. Kuvassa kodin asukas viettää maalaustuokiota.

Kylväjä tekee yhteistyötä Tel Aviv-Jaffassa sijaitsevan Immanuel-kirkon kanssa. Israelissa sota on lisännyt ihmisten kiinnostusta hengellisiin asioihin ja Jeesukseen. Immanuel-kirkolla käy päivittäin jopa sata uteliasta israelilaista, ja monet ottavat mukaan tarjolla olevan omakielisen Raamatun. Kirkon sijainti on keskeinen ja sen arkkitehtuuri kiinnostaa monia. Paikalla on hepreaa osaavia oppaita muun muassa Israelin Raamattuseurasta. Järjestön johtaja on sanonut, että Immanuel-kirkko on maan paras paikka kertoa Jeesuksesta. Eräs kirkkovieras kertoo: ”Kävin täällä viikko sitten, ja koin jotain erityistä. En osaa sanoa, mitä se oli, mutta halusin tulla tänne uudestaan ja toin myös parhaan ystäväni mukani.”

SUSANNA RIIHO

LIISA PUHALAINEN

Diasporatyössä kohdataan sekä aikuisia että lapsia. Lasten kanssa ei aina löydy yhteistä puhuttua kieltä, mutta onneksi myös leikkien, pelien ja tanssin kautta voi välittää Jumalan rakkautta. – Olemme oppineet, että tilanteet diasporatyössä muuttuvat nopeasti, emmekä aina tiedä, kauanko saamme jonkun ihmisen rinnalla kulkea. Niinpä rukouksemme on, että Jumala saisi toimia kauttamme joka hetki, Tiina Koistinen kertoo.

LIISA PUHALAINEN

Kylväjä tekee Kreikassa työtä seurakunnissa sekä diakonian ja urheilun parissa. Tuemme myös pakolaisseurakuntien ja -verkostojen toimintaa. Kylväjän työntekijät Reza, Liisa ja Mikko Puhalainen sekä Tiina ja Karri Koistinen kohtaavat pakolaisia, jotka asuvat heille rakennetuissa suurissa pakolaisleireissä. Kuvassa Iranista kotoisin oleva Reza kohtaa pakolaisia Samoksen saaren pakolaisleirin lähellä yhteistyöjärjestön vuokraamalla peltoaukiolla. – Jouduin pakenemaan kotimaastani vainon vuoksi. Voin kulkea sellaisten kristittyjen rinnalla, joilla on samanlaisia kokemuksia. Intohimoni on kertoa Isän rakkaudesta ja armosta, sillä vain niissä on toivo! Haluan auttaa ihmisiä kasvamaan uskossa ja Jeesuksen tuntemisessa. Opetan Raamattua, mentoroin ja rohkaisen; tällaiselle hengelliselle vanhemmuudelle on valtava tarve. Lisäksi koulutan persiankielisiä kristittyjä eri puolilla maailmaa verkon välityksellä. Tavoitteena on johtajien varustaminen ja heidän saattaminen yhteen, jotta paikallisseurakuntien työ voi moninkertaistua.

JOSH MASIH

Kylväjällä on kaksi lähettiperhettä urdunkielisessä työssä Ateenassa. **Bella ja Faisal Masih** tekevät työtä Koropin alueella Alpha & Omega -keskuksella. **Christopher ja Humaira Johnin** johtama seurakunta kokoontuu Ateenan keskustassa. Johnien seurakunta on kasvanut muutamasta ihmisestä seurakuntaperheeksi, jossa on jo 30–40 jäsentä. Molemmille työntekijäperheille viikon kohokohta on jumalanpalvelus, mutta arkeen mahtuu myös sairaalareissuilla avustamista, englannin kielen opettamista sekä kodittomien ja prostituutujen kohtaamista kadulla. – Antaessaan saa. Se on Jumalan matematiikkaa. Seurakuntalaiset toivat muun muassa riisiä, pastaa, linssejä, öljyä, kuivattuja hedelmiä ja sokeria lahjoitettavaksi köyhille. Seurakuntalaisemme ovat itsekin köyhiä, mutta heillä on halu auttaa puutteessa eläviä, kertovat Bella ja Faisal Masih. Kuvassa Masihit sekä iloinen joukko seurakuntalaisia Alpha & Omega -keskuksen edessä.

PIRKKO SAID

Kylväjä tavoittaa Israelissa arabeja ja kutsuu heitä elämään Jeesuksen ja hänen seurakuntansa yhteydessä. Seurakunnan ja kristittyjen kasvuun tähtäävä opetuslapseuttava toiminta on vielä melko uusi asia arabiankielisissä yhteisöissä. Tarpeet ja mahdollisuudet lapsi- ja nuorisotyössä ovat kuitenkin suuria. Kylväjän arabiankielisen työn työntekijä Pirkko Said kuvasi raamattupiirin, johon osallistuu naisia ”kaikista kansoista, kaikista kieliryhmistä”. Kylväjä tekee Israelissa yhteistyötä myös Jerusalemissa sijaitsevan Caspari-opintokeskuksen kanssa.

Kylväjä tekee traumatyötä sekä Etu-Aasiassa että Kreikan saarilla. Traumatyön tiimi on kouluttanut työntekijöitä ja vapaaehtoisia, jotka ovat jatkaneet työtä itsenäisesti. Työpajojen lopussa jaetut palautteet kertovat traumatyön mullistavasta merkityksestä yksittäisille ihmisille. – Lesboksen saarella pidettyyn traumatyöpajaan saapui läheiseltä pakolaisleiriltä nainen, jonka olemus viesti varautuneisuutta ja sisäänpäin kääntymistä. Hän istui lähes puhumatta kuunnellen opetusta kolmen päivän ajan. Viimeisenä iltana osallistujat saivat piirtää unelmiaan ja toiveitaan ja kertoa niistä. Nainen rohkaistui kertomaan omassa pienryhmässään piirtämästään kuvasta: ”Vasemmalla olen minä entisessä kotimaassani, oikealla olen minä peilissä tulevassa kotimaassani yliopistotutkinnon suorittaneena!” Traumatyöpajassa naisen sydämeen oli syttynyt toivo. Myöhemmin saimme kuulla, että nainen oli ennen työpajaan tuloaan ollut itsetuhoisten ajatusten vallassa, traumatyötä tekevät Anne ja Aatu Gröhn kertovat.

ANNE GRÖHN

Tapaa mm. Reza sekä Anne ja Aatu Gröhn Kesäpäivillä!
Tsekkaa ohjelma:
kylvaja.fi/kesapaivat

IMB

Tässä Etu-Aasiassa sijaitsevassa maassa 99,8 prosenttia väestöstä on muslimeja. Tästä huolimatta maa on maallistuneempi kuin useimmat muslimimaat. Vielä 1900-luvun alussa joka viides alueen asukas oli kristitty. Nykyään kristittyjä on alle 0,6 prosenttia. Etu-Aasian kansanryhmät kuuluvat vähiten evankeliumilla tavoitettuihin islaminuskoihin kansoihin. Kylväjän työ Etu-Aasiassa alkoi vuonna 1974.

VIISIKYMPPISENÄ MAAILMALLE

Vammaiset, köyhät ja slummit ovat Christina Haraldin kutsumus. Maalla ei ole niin paljon väliä. Halu tehdä kehitysyhteistyötä syttyi jo nuorena, mutta ovet avautuivat vasta viisikymppisenä.

Ruotsinkielisellä Pohjois-Pohjanmaalla pienessä Soka-luodon kylässä oli talo, jonne mahtui koko maailma. Maatalousyrittäjäperheen isä kiersi maakuntaa saarnaajana, ja äiti tuki lähetystyötä.

Kun isä opetti Raamattua, **Christina Harald** tunsi Jumalan läsnäolon.

– Siinä oli rauhan ja pyhän tuntu.

Isän nöyryys ja syvällisyys sopivat yhteen äidin hersyvän sosiaalisuuden kanssa. Kodissa vierailevien Suomen Lähetysseuran työntekijöiden kanssa päivitettiin Senegalin ja muidenkin maiden kuulumisia.

Nyt kuusikymppisenä isän vaikutus oman kutsumuksen syntymiseen tuntuu erityiseltä. Rippikoulun jälkeen Christina alkoi vakavissaan pohtia, mahtaako Jumala johdattaa hänet työhön toisiin maihin. Kun seurakunnassa vieraili lähetystyöntekijöitä, hän kuunteli heitä tarkasti.

Lastensuojelu veti Raamatun äärelle

Ammatinvalinnassa yksi asia oli selvä: Christina Harald halusi auttaa. Sosiaalialan opintojen jälkeen ensimmäinen työpaikka oli Pietarsaaressa.

Hän teki päätöksiä toimeentulotuesta ja suojelua tarvitsevien lasten asioista. Lasten kärsimystä oli raskasta katsoa. Ahdistus veti viettämään paljon aikaa Raamatun äärellä.

– Oli väärin jättää lapset perheisiin ja tuntui pahalta ottaa heidät sieltä pois.

Harald soitti Lähetysseuraan ja kyseli, pääsisikö hän lähetyskurssille. Ei päässyt, kurssi oli täynnä. Kesällä oli kuitenkin tilaa Lähetysseuran, ja Harald kiersi ryhmän mukana rippikouluissa kertomassa lähetystyöstä.

Pietarsaaresta matka jatkui viideksi vuodeksi Tukholmaan raamattukouluun ja vammaistyöhön. Ruotsista hän

muutti 15 vuodeksi Britanniaan työhön kehitysvammaisten pariin.

– Englannissa tuntui kuin olisin tullut kotiin. Siellä oli ihmisiä kaikkialta maailmasta. Ajattelin, että ehkä tämä on se Jumalan minulle tarkoittama paikka.

Nairobista uusi suunta

Lontoossa oli hyvä olla, mutta sielläkin köyhien maiden vammaiset ja lapset palasivat hänen mieleensä. Matka Nairobiin ja tutustuminen Tearfund-järjestön työhön slummeissa oli uuden alku.

– Koin Jumalan puhuvan, että minun olisi opiskeltava maisterintutkinto.

Sheffieldistä Britanniaasta löytyi globaalin sosiaalipolitiikan opinto-ohjelma, joka nappasi heti. Valmistuessaan hän oli 50-vuotias.

Vielä kului neljä vuotta vammaispalveluissa Pietarsaaressa ja lyhyt jakso Taiwanissa ennen kuin Harald aloitti ystävän innostamana Kylväjän lähetyskurssin.

– Ihastuin Kylväjään. Täällä uskotaan Jumalaan, rukoukseen ja Raamattuun ja ollaan samalla laadukkaasti ammattilaisia, Harald kehuu.

Aluksi hänelle suunniteltiin työtä Pohjois-Afrikassa. Kun ovet eivät auenneet, ranskan kielen opiskelu vaihtui bengalin pänttäämiseen. Hän lähti Bangladeshiin, joka tuntui Englannin vuosien ansiosta heti kotoisalta.

Harald johti kristillisessä LAMB-sairaalassa vammaisten lasten kuntoutuskeskusta. Vain pienellä osalla cp-vammaisista, sokeista ja polioon sairastuneista lapsista oli mahdollisuus päästä asiakkaiksi.

– Oli keskityttävä niihin, joita pystyimme auttamaan. Oli hienoa nähdä, miten mittojen mukaan sairaalan verssaalla valmistetut kävelykehitteet ja pyörätuolit auttoivat

Monilla mantereilla kokemusta hankkineella kehitysyhteistyöntekijällä on vielä paljon intoa palvelulla. – Työelämä on antoisaa. Jumala on johdattanut mielenkiintoisia teitä. Tätä tietä haluan kulkea loppuun asti, Christina Harald sanoo.

eteenpäin. Esimerkiksi kumpurajalkaisista 95 prosenttia parantui fysioterapian ja pienen leikkauksen avulla kokonaan.

Vihdoinkin slummiin

Koronasulun jälkeen Christina Harald pääsi vihdoinkin töihin slummiin. Service in Mission -järjestön palveluksessa hän opetti Dhakan slummikoulun lapsille englantia.

Vuonna 2023 edessä oli jälleen uusi maa, Mongolia.

– Olen aina ollut avoin uudelle. Minua ovat vetäneet puoleensa vammaiset, köyhät ja slummit, maalla ei ole ollut niin paljon väliä.

Mongoliassa Harald työskentelee vammaistyötä tekevän Tegsh Tusgal -järjestön yhteydessä. Pienessä ja melko kehittyneessä maassa vammaisten ihmisten asiat ovat paremmalla tolalla kuin Bangladeshissa.

– Maaseudulla ja isoissa kaupungeissa on kuitenkin paljon sellaisia, jotka elävät unohdettuina kodeissaan.

Christina Harald kertoo vapaaehtoistyöntekijöistä, jotka kiersivät pääkaupungissa Ulaanbaatarissa etsimässä vammaisia ja kertomassa heille heidän oikeuksistaan.

Tämän kevään hän kehittää Mongolian vammaispalveluita. Seuraavaksi etapiksi hänelle on suunniteltu Etiopiaa ja siellä alkanutta vammaisten naisten kehitysyhteistyöhanketta.

– Ilman järjestöjä vammaisten asemaa olisi vaikea kehittää. Vaikuttamistyö on todella tärkeää.

ETAPIT

1987 Sosiaalityöntekijän tutkinto Helsingin Yliopistosta

1988–1993 Sosiaalityöntekijänä ja nuorisotyöntekijänä Pietarsaaressa

1993–1996 Raamattukoulu Tukholmassa

1993–2010 Töissä vammaisten parissa Tukholmassa ja Lontoossa

2012 Maisterintutkinto globaalista sosiaalipolitiikasta

2013–2017 Pietarsaaren vammaishuollossa

2017 Kylväjän lähetyskurssi

2019–2025 Kylväjän työntekijänä Bangladeshissa ja Mongoliassa

2025 Syksyllä Etiopiaan työhön vammaisten naisten pariin

”

Lähetystyössä ei voi sivuuttaa kuuliaisuuden mielettömyyttä.

Evankeliumia ja kärsimystä ei voi erottaa

Olemmeko valmiita seuraamaan Jeesusta niin kokonaisvaltaisesti, että tarvittaessa kärsimme kuten hän? Pitäisikö kristittyjen valmistautua kuuliaisuuteen myös kärsimisen suhteen? Vastauksia tarjoavat Richard Wurmbrandt, Dietrich Bonhoeffer, Olavi Peltola ja Taneli Skyttä.

Luterilainen pastori Richard Wurmbrandt oli kaikkiaan 14 vuotta vankilassa kommunistisessa Romaniassa vuosien 1948–1964 välisenä aikana. Yksi vankiloista oli kuvassa oleva Gherlan vankila, joka on nykyään museon lisäksi edelleen toimiva maksimitason vankila.

Wurmbrandt kehotti opettelemaan morsetusta, jotta voi saarnata vankilan seinien läpi.

Jäähyväispuheessaan (Joh.15) Jeesus puhuu seuraajilleen tärkeitä asioita. He ovat viiniköynnöksen oksia, joiden tulee pysyä hänen yhteydessään, ja tästä yhteydestä virtaa rakkaus ja ilo. Opetuslasten varustaminen jatkuu vakavalla lupauksella. Palvelija ei ole herraansa suurempi, ja opetuslapset tulevat kohtaamaan saman vihan ja vainon kuin heidän herransa.

Olemmeko valmiita seuraamaan Jeesusta niin kokonaisvaltaisesti, että tarvittaessa kärsimme kuten hän? Pitäisikö kristittyjen valmistautua kuuliaisuuteen myös kärsimisen suhteen? Miten kristityn ja kirkon tulisi toimia, kun yhteiskunta sallii vainoamisen tai aktiivisesti harjoittaa vainoa? Entä kun lähetystyössä julistamamme evankeliumin ilosanoma tuo uusille kristityille pelastuksen lisäksi mukanaan myös vihan ja vainon?

Vuonna 2024 julkaistiin saman vuoden syyskuussa Etelä-Korean Souliissa pidettyä Lausannen liikkeen maailmankongressia varten raportti ”State of the Great Commission”. Ajan ilmiöitä arvioivassa katsauksessa todetaan, että uskonnollinen vaino lisääntyy maailmassa. Samaa kertovat Open Doorsin tilastot. Niiden mukaan arviolta 380 miljoonaa kristittyä yli 76 maassa kokee vähintään vakavaa vainoa. Luku on kaksinkertaistunut 30 vuodessa ja kasvaa edelleen.

Rakkaus vie vainojen läpi

Soulin kongressissa omistettiin kokonainen päivä kristittyjen vainoille. Kysymys ei ollut vain teoreettinen, vaan lavalle nousi ihmisiä, jotka olivat itse olleet vankilassa uskonsa tähden. Yksi puheenvuoron käyttäjä totesi, ettei hän halua esiintyä uhrina, vaan haluaa todistaa rakkaudesta, joka vie vainojen läpi.

Eräs osallistuja kertoi tekevänsä väitöskirjaa vainoista, koska haluaa varustaa kärsivää seurakuntaa kestä-mään vainojen keskellä ja toimimaan vähemmistöasemassa. Mieleen nousi kysymys, onko meillä Suomessa valmiutta samaan ja miten me valmistaudumme kestä-mään vainoa uskomme vuoksi.

Joku mainitsi, että kristittyjen tulee olla ”careful, not fearful”, varovaisia mutta ei pelokkaita. Yllättävin kysymys oli, voisiko vainon ottaa

vastaan lahjana. Vaino on ollut kirkon kasvun avain koko sen historian ajan.

Uskonnollinen vaino voi olla näkyvää ja nousta yhteiskunnan uskonnonvapautta rajoittavista laeista. Esimerkiksi uskonnon vaihtaminen tai siitä luopuminen voi olla kiellettyä ankaran rangaistuksen uhalla. Viranomaisten rajoitukset voivat yllyttää yleiseen sosiaaliseen vihamielisyyteen ja väkivaltaan. Tällainen jää usein piiloon, mutta on tehokasta uskonnonvapauden rajoittamista.

Kärsimys on kristityn hoviväri

Lausannen raportti nostaa esille kristillisen kirkon profeettallisen roolin. Kirkon tulee kantaa vastuuta sorrettujen ja syrjäytettyjen vapaudesta. Vaikka kirkko puhuu sorrettujen puolesta, monissa tapauksissa aktiivisuus rajoittuu vain johtajien lausuntoihin eikä muutu sen enempää toiminnaksi.

Valitettavasti joillakin alueilla kirkko päätyy liittoutumaan vallanpitäjien kanssa sivuuttaen profeettallisen roolinsa yhteiskunnassa. Esivallan kunnioittaminen ja lakien noudattaminen on raamatullinen periaate, jonka suhteen rajanveto voi tuntua hämmentävän vaikealta. Piispa **Desmond Tutu** kuitenkin varoittaa: ”Puolueettomuus epäoikeudenmukaisissa tilanteissa auttaa aina sortajaa.”

Kärsimystä voi käsitellä teoreettisena kysymyksenä. Kuitenkin myös vakaissa ja turvatuissa oloissa elävät kristityt joutuvat ennemmin tai myöhemmin kohtaamaan kärsimyksen ongelman. Kylväjän perustajajäsen, rovasti **Olavi Peltola** sanoo: ”Olemme syntyneet Jumalan lapsiksi kärsiäksemme tässä maailmassa, aivan niin kuin Jeesus-

kin syntyi ihmiseksi kärsiäkseen tässä maailmassa. Emme koskaan voi seurata Jeesusta ilman ajallista kärsimystä. ’Maailmassa teillä on ahdistus’ (Joh 16:33). Kärsimys on jokaisen uskovan hoviväri. Siksi uskallammekin sanoa, että Jumala on valmistanut jokaiselle lapselleen aivan oman kärsimys suunnitelmansa.”

Toisen maailman ääniä

Monelle on tullut rakkaaksi saksalaisen vastarintaliikkeen papin **Dietrich Bonhoefferin**

Dietrich Bonhoeffer

MARTTYYRIEN ÄÄNI

Richard Wurmbrandtin pidätyskuva.

sanoittama virsi 600 Hyvyyden voiman ihmeelliseen suojaan. Natsien surmaama Bonhoeffer ja hänen elämäntarinansa ovat juuri nyt esillä, sillä hänestä on tehty elokuva *Bonhoeffer: Pastor. Spy. Assassin*.

Bonhoeffer kannatti aluksi rauhanomaista vastarintaa, mutta sodan jatkuminen ja raaistuminen sekä yhä järkevempiä muotoja saanut juutalaisten vaino pakottivat arvioimaan tilannetta uudelleen.

Bonhoeffer oli natseja myötäilleen kirkon vastavoimaksi perustetun Tunnustuskirkon perustajajäsen. Lopulta hän hyväksyi aseellisen toiminnan **Hitleriä** vastaan. Bonhoefferin mielestä tyrannin murha oli äärimmäisenä keinona eettisesti oikeutettu. Bonhoeffer maksoi tästä hengellään.

Muutama vuosikymmen Bonhoefferin jälkeen luterilainen pastori **Richard Wurmbrandt** toi rautaesiripun takaa viestejä vapaalle maailmalle. Rautaesiripun Paa-valiksi nimitettyä entistä ateistia oli pidetty Romaniassa toistakymmentä vuotta kidutusvankeudessa kristillisen uskonsa ja toimintansa vuoksi. Länsimaalaiset kristityt ostivat Wurmbrandtin vapaaksi vuonna 1965 ja hän kiersi länsimaissa kertomassa vainotun seurakunnan todellisuudesta.

Suomettuneet ovet sulkeutuivat

Suomessa vasemmistolaiset vastustivat Wurmbrandtin vierailuja 1970-luvulla ideologisista syistä. He hyökkäsivät häntä vastaan mediassa ja järjestivät mielenosoituksia. Piispat sulki hänet luterilaisten kirkkojen ovet. Syiksi mainittiin opilliset syyt tai poliittisuus. YYA-Suomessa ei oltu vain varovaisia, vaan suomettuneita ja rähmällä. Oli helpompi syyttää henkilöä neuvostovastaisuudesta kuin kuunnella kidutuksen jälkeä kehossaan kantavan vainotun kirkon viestiä.

Wurmbrandtin tulkkina toiminut porilainen rovasti **Eero Kavasto** kertoo Wurmbrandtin olleen vaikuttava persoona, joka oli ankarissa kärsimyksissä karaistunut. Hän osasi käyttää mediajulkisuutta taitavasti hyväkseen asiansa puolesta lankeamatta kuitenkaan marttyyrimäisyyteen.

Wurmbrandt ei epäröinyt sättiä piispoja. Toisaalta hän ymmärsi itsenäisyytensä säilyttäneen Suomen tilannetta Neuvostoliiton kyljessä eikä ottanut kantaa maan poliittiseen johtoon.

Vaikka vallanpitäjät yhteiskunnassa ja kirkossa vastustivat Wurmbrandtia, ihmiset äänestivät jaloillaan ja tulivat sankoin joukoin kuulemaan häntä. Kidutuksesta puhuessaan hän loi tunnelman, että hän oli ollut suorastaan paholaisten kanssa tekemisissä, Kavasto muistelee.

Vastustajakin tarvitsevat evankeliumia

Wurmbrandin kuvailema vaino Kristuksen tähden vastasi Raamatun kertomuksia: vartijat, piina ja epätietoisuus pelkästään Jeesuksen tähden. Kuulijajoukkoa hän käsitteli kuin paimen laumaansa. Hän rohkaisti heitä ja kehotti pysymään rohkeasti uskossa.

Wurmbrandtin pääviesti oli, että vapaudessa elävä kirkko ei saa unohtaa vainottuja kristittyjä. Rukouksen lisäksi Raamatun salakuljetus ja hengelliset radio-ohjelmat auttoivat vainottua seurakuntaa hengellisesti.

Myös marttyyrien perheiden auttaminen ja lähetystyön tukeminen suljetuissa maissa oli tärkeää. Vastustajakin olivat vain ihmisiä ja evankeliumia tuli tarjota heillekin.

Wurmbrandt kehotti kuulijoitaan myös itse varautumaan ja valmistautumaan kärsimykseen. Hän antoi rivien välistä ymmärtää, että vastaava tilanne voi toteutua myös Suomessa. Hänen viestinsä oli, että kristityn on aina

” Jumala on valmistanut jokaiselle lapselleen oman kärsimyssuunnitelman.

oltava valveilla. Saatanaa on vastustettava suoraan ja pelkäämättä.

Stefanus-lähetyksen julkaisemissa kirjasissa Wurmbrandt ohjeisti miten kestää fyysistä kipua esimerkiksi opettelemalla hengitystekniikkaa. Hän kehotti opettelemaan morsetusta, jotta voi saarnata vankilan seinien läpi. Keskeinen viesti kirjoissa oli ”Kristuksen sisäinen tunteminen”, koska vain Jumalan läheisyys vie aivopesun ja epäinhimillisen kohtelun läpi.

Mielenrauhaa pimeydessä

Wurmbrandtilla oli monta keinoa, miten säilyttää mielenrauha pimeän eristyksellin yksinäisyydessä, johon ei päässyt edes auringon valo. Sellissä kypsyi Kristus-keskeinen puhuja, joka rakensi kristityn identiteettiä kärsimystä ja vainoa lupaavien vaikeiden raamatunkohtien pohjalle.

Kristitty kuuluu Kristuksen ruumiiseen, jota on pahoinpidelty kaksi tuhatta vuotta – ei vain Golgattalla, vaan monissa vainoissa Rooman valtakunnan ajoista fasismiin ja kommunismiin.

Kristitty on osa tätä runnottua, pilkattua ja piikikikruunulla kruunattua ruumista, jonka käsien ja jalkojen läpi on lyöty naulat. Vapaudessa elävät kristityt eivät saa unohtaa olevansa osa ruumista, jota edelleen piestään vankiloissa ja joka synnyttää marttyyreita Kristuksen tähden.

Wurmbrandt kertoo eräässä kirjassaan sellitoveristaan, jonka hän oli voittanut Kristukselle ja joka oli joutunut vankeuteen uskonsa tähden. Sellitoverin vaimo ja kuusi lasta näkivät nälkää, eivätkä he todennäköisesti enää koskaan tapaisi toisiaan. Wurmbrandt kysyi, tunsiko mies katkeruutta häntä kohtaan, koska hän oli johdattanut miehen Kristuksen luo ja perhe joutui nyt kärsimään. Vastaus oli selvä. Mies ei olisi vaihtanut osaansa.

Kärsimyksen käytännön teologiaa

Tavoittamattomien parissa työskentelevät länsimaalaiset lähetystyöntekijät kokevat suurta kipua siitä, että evankeliumin mukana uusien kristittyjen elämään voi tulla vainoa ja kärsimystä. Diasporatyön erityisasiantuntija **Taneli Skyttä** on pohtinut paljon kärsimyksen käytännön teologiaa.

– Lähetystyössä ei voi sivuuttaa kuuliaisuuden inhimillistä mielettömyyttä.

Skytän kokemuksen mukaan ensimmäisen sukupolven kristityt suhtautuvat kuitenkin eri tavalla Jeesuksen seuraamisesta koituvaan kärsimykseen.

– Heidän mielestään kärsiminen evankeliumin Valon tähden on joka tapauksessa parempi kuin kärsiä pimeyden tähden.

Skyttä painottaa, ettei lähetti kuitenkaan saa aiheuttaa omalla toiminnallaan tarpeetonta kärsimystä. Tietämättömyys ei riitä perusteluksi toimia niin, että siitä seuraa vahinkoa muille. Lähetyskoulutuksessa keskeinen läpileikkaava teema onkin myös tästä syystä kulttuurisensiitiivisyys.

Yhteisö suojaa kärsivää

Moni voi olla valmis kuolemaan uskonsa tähden, mutta entä kärsimään? Miten valmistautua itse ja miten valmistaa muita kärsimykseen? Taneli Skytän vastauksesta voi kuulla kaikuja Bonhoefferin ja Wurmbrandtin kokemuksista.

– Paras tapa valmistautua kärsimiseen on elää yhteisössä, jossa voi altistaa itsensä yhteydelle. Kun ihminen kohtaa yhteisössä oman heikkoutensa ja

syntisyytensä, hänen on pakko painautua Kristukseen. Kristuksessa vahvistuu valmius kohdata vaikeuksia.

Skyttä muistuttaa, että kirkon yhteinen usko kantaa silloinkin, kun kristitty joutuu erilleen muista tai jopa eristykseen. Houkutus luopua uskosta on vähäisempi, kun on osa Kristuksen ruumista. Asema velvoittaa.

– Vangitulle kristitylle on tärkeää, että hän on tietoinen kristittyjen yhteydestä ja siitä, että hänen puolestaan rukoillaan.

Lue lisää:

- **Richard ja Sabina Wurmbrand:** Wurmbrand – Kidutettu Kristuksen tähden, koko tarina. Marttyyrien Ääni ry. 2019. Suomennos **Katja Bågman**.
- ”Tydy kärsimyksesi.” Olavi Peltolan luento Hyvinkään vanhassa kirkossa 4.12.2003. Löytyy sivustolta rovasti.fi

Ukulele-kurssilaisia Mari-Kaisa Auvisen (vas.) ja Johanna Perindin (oik.) seurassa.

GOSPEL KOSKETTA

Miten lähestyä japanilaista, joka ei vielä tunne Jeesusta? Mari-Kaisa ja Tuomas Auvinen päättivät kokeilla japanilaista gospelia.

Vain reilusti alle yksi prosentti japanilaisista on kristittyjä. Seurakunnat ovat pieniä ja uusia ihmisiä on vaikea saada mukaan. Lähetystyöntekijät **Mari-Kaisa** ja **Tuomas Auvinen** ovat muusikoita, jotka päättivät yrittää jotakin uutta.

He julkaisivat maaliskuussa paikallista sävelkieltä käyttävän laulun *Anata ga subete*, jonka sanat ovat japanilaisen kristityn kirjoittamat. Kertosäkeessä sanotaan: ”Sinä olet kaikkeni, ilman Sinua ei mennyt, tuleva eikä tämän hetkinen elämäni olisi olemassa. Niin kuin maailmaa ei voisi kuvitella ilman auringon valoa, sillä tavalla Sinä olet läsnä.”

– Japanissa asuvat ja työskentelevät suomalaiset gospelartistit eivät ole aiemmin julkaisseet musiikkia japaniksi striimauspalveluissa. Uutta on myös se, että biisi on suomalaisartistien tekemää musiikkia, joka on suunnattu suoraan japanilaisille japaniksi. Tämä ei siis ole käännösbiiisi, Tuomas Auvinen kertoo.

Koska maassa on vähän kristittyjä, myös kristillistä musiikkia on vähän. Musiikin voima on kuitenkin valtava.

– Tämän kappaleen kautta haluamme tavoittaa japanilaisia, jotka eivät vielä tunne Jeesusta. Toivomme myös, että musiikkimme rohkaisee ja inspiroi kristittyjä käyttämään lahjojaan.

Rohkaisua ja iloa

Omasta toiveestaan tuntemattomana pysyvä sanoittaja on kuvaillut laulussa Jumalan olemusta kielellä, jota japanilaisten on helppo ymmärtää ja jota he itsekin käyttävät.

– Kristinuskon kieli on täynnä sanoja, joita japanilaiset eivät ymmärrä. Ne avautuvat vähitellen, kun he alkavat opiskella Raamattua.

Kun kappale soi kaikkien japanilaisten saatavilla olevassa suoratoistopalvelussa, se näyttää koskettavan.

– Olemme saaneet hyvää palautetta. Ihmiset ovat kertoneet, että sanat ovat koskettaneet heitä, lauluääni on virvoittanut ja lohduttanut.

Kuulijat ovat kertoneet saaneensa myös rohkaisua ja iloa. Eräs totesi, että laulussa on anteeksiantamuksen ja rentoutumisen tunnelma.

Seurakunnilla on käytössään melko paljon yhteislauluja japanin kielellä, mutta monet niistä ovat käännöksiä. Japanilaiset kristityt ovat tehneet ylistysmusiikkia, mutta esittävää musiikkia on vähän.

– Olemme esittäneet uutta kappaletta konserteissamme kirkossa ja eräässä kulttuurikeskuksessa. Esitämme sitä missä tahansa, mihin kutsu käy. Tämä kappale on ikään kuin alkusoitto koko kristinuskon sanomalle.

Tuntematon armo

Tulevissa kappaleissaan Auiset haluaisivat avata uskon sisältöä syvemmin.

– Emme halua lokeroitua vain sellisti-alttoviulisti-pariskunnaksi, tai vain akustista musiikkia tekäväksi tiimiksi. Samalla kun jatkamme kirkon sisällä tavoittavaa musiikkityötä, haluamme löytää uusia musiikillisia väyliä Kristuksen julistamiseksi myös kirkon ulkopuolella, mediassa ja muissa tapahtumissa.

TULE MUKAAN LEVITTÄMÄÄN
EVANKELIUMIA JAPANIIN! KATSO
KERÄYSTIEDOT TÄMÄN LEHDEN
TAKAKANNESTA.

Mari-Kaisa Auvinen soittaa kastejuhlissa Finlandian.

Auiset toteavat, että he tarvitsevat tähän paljon rukoustukea ja Jumalan johdatusta.

– Japanissa ajatus, että Jumala on meidän ystävämmme, sovittajamme, pelastajamme, on täysin vieras. Japanin uskonnot shintolaisuus ja buddhalaisuus perustuvat rituaaleihin ja taikauskoon. Ajatus Jumalan rakkaudesta ja armosta on heille tuntematon.

Pariskunta toivoo, että ihmiset löytäisivät kappaleiden ääreltä myös heidän somealustoilleen, joissa he jakavat elämäänsä ja uskoaan videoiden muodossa.

Japanissakin kulttuuri on muuttunut, eivätkä ihmiset lähde herkästi konsertteihin ja tapahtumiin.

– Arki on kiireistä täälläkin. Siksi haluamme lisätä julkaisuja netissä. Japanilaiset, jotka eivät uskaltaudu esimerkiksi kirkon joulukonserttiin tai muihin tapahtumiin, voivat kuunnella kotonaan Jeesuksen rakkaudesta omalla kännykällään.

Mari-Kaisa Auvisen sellonsoitto veti takaisin Isän syliin

”Kolme vuotta sitten soitimme HAT-Koben kirkolla pääsiäisjuhlassa. Konsertin valmisteluvaiheessa kirkon ovet ja ikkunat pidettiin koko ajan auki tuuletuksen takaamiseksi, koska koronapandemia edellytti sitä.

Muistan, kuinka kylmä tilassa oli. Tein sellolla alkulämmittelyjä takki päällä miettien, miten saisin sormet pidettyä lämpiminä.

Tuomaksen pystyttäessä äänentoistoa harjoittelin konsertissa esitettäviä sellokappaleita. En silloin arvannut, mikä merkitys auki olevalla ovella tulisi olemaan.

Harjoittelumme kuului lähikadulle, jota pitkin monet työstä palaavat kulkivat kohti kotiaan. Myös eräs mies kulki tuolloin lähistöllä. Kuultuaan kadulle kantautuvan sellon äänen hän kurkisti sisään ovesta.

”Mitä täällä tapahtuu?” hän kysyi. Seurakunnan työntekijä meni juttelemaan hänen kanssaan ja kutsui illan konserttiin. Hän istui konsertissa lippalakki päässään ja liikkui musiikin tahdissa.

Konsertin jälkeen mies alkoi käydä seurakunnan jumalanpalveluksessa ja ryhtyi opiskelemaan pastorin kanssa Raamattua. Kävi ilmi, että hän oli käynyt lapsena kirkossa. Hänen kristityllä isälään oli tapana viedä perhettään ja lähialueen ihmisiä kirkkoon. Ystävämme kuitenkin vieraantuivat seurakunnasta, eikä häntä kastettu. Hän koki, ettei pystynyt täyttämään kymmenen käskyn vaatimuksia. Evankeliumi ei ollut vielä täysin avautunut.

60 vuotta myöhemmin hän löysi jälleen yhteyden seurakuntaan. Evankeliumi armosta ja anteeksiantamuksesta alkoi aueta. Pastori ryhtyi kyselemään, haluaisiko mies ottaa kasteen. Mies sairastui ja hänet siirrettiin hoitokotiin. Hänen lapsensa eivät halunneet isänsä poistuvan rakennuksesta, turvallisuuden vuoksi.

Pastori menetti hetkellisesti yhteyden mieheen ja yhteinen Raamatun opiskelu keskeytyi. Jonkin ajan kuluttua pastori ja Kansanlähetyksen lähetystyöntekijä **Markus Syrjätie** saivat kuitenkin luvan alkaa käydä miehen luona.

Lippalakkipäisellä miehellä oli unelma, että kaste tapahtuisi kirkossa 22. joulukuuta vietettävässä joulujumalanpalveluksessa. Hänen terveydentilansa alkoi kohentua ja näytti siltä, että unelma voisi toteutua. Hiukan ennen sovittua päivää mies kaatui eikä päässyt paikalle.

Kastetilaisuus siirrettiin hoitokotiin. Saimme **Tuomaksen** kanssa kunnian olla mukana pienessä huoneessa, jossa kaste toimitettiin. Soitin sellolla Sibeliuksen Finlandian, jonka melodia löytyy japanilaisesta virsikirjasta. Soitin saman laulun myös silloin, kun kohtasimme ensimmäisen kerran.

Soittaessani mietin, että nyt taivaassa iloitaan ja juhlietaan suurella joukolla. Lippalakkipäisestä miehestä tuli Jumalan lapsi, Karitsan verellä lunastettu. Kiitän esirukouksista, joita monet suomalaiset ovat rukoilleet miehen pelastumisen puolesta. Japanissa, jossa vuosituhansien epäjumalien palvelus sitoo ihmisiä, esirukouksella on valtavan tärkeä merkitys.

Jatketaan rukouksia, että Herra murtaisi japanilaisten sydänten rautasalvat ja Hänen rakkautensa saisi virrata heidän sydämiinsä musiikin, puheen, kohtaamisten ja ystävytyden kautta.

Mitä kaipaat palattuasi Suomeen?

Suomessa ollessani ikävöin Japanista eniten ystävääni **Harukaa**. Kohtasin Harukan ja **Gentaro**-vauvan oman **Touko**-vauvamme kanssa paikallisessa "Gigantissa" Okayamassa ke-väällä 2017. Aloimme jutella, sovimme tapaamisen ja siitä se ystävyys alkoi. Esikoispojillamme on ikäeroa kolme viikkoa. Yllätykseksemme myös toiset lapsemme syntyivät samoihin aikoihin – heillä on ikäeroa vain kuusi päivää! Harukaa ikävöin eniten siksi, että hänen kanssaan olen saanut jakaa elämän tärkeitä vaiheita. Haruka on myös tukenut minua silloin, kun on ollut kaikkein vaikeinta. Japanissa monille ihmisille lähetti on "sensei", opettaja, hierarkiassa ylemmällä tasolla. Harukan kanssa olen saanut olla ystävänä ilman titteleitä. Haruka perheineen vieraili luonamme myös Suomessa. Se oli riemullista! Nyt asumme Japanissa eri paikkakunnilla, mutta tapaamme kuitenkin muutaman kerran vuodessa. Haruka ei ole vielä kristitty. Rukoukseni on, että jonain päivänä hän ja hänen perheensä tulisivat tuntemaan Jeesuksen.

Johanna, Japanin työntekijä

Minun tulee Suomessa ollessani ikävä erityisesti työkavereita ja muita työalueeni ihmisiä. Paikallisten ihmisten myönteinen, avoin ja sydämellinen suhtautuminen minuun ja keskustelut heidän kanssaan ovat elämän kultahippuja. Viranomaisten luona vieraillessani vietimme mukavan juttutuokion. Paikallinen keramiikkataiteilija toivotti minut tervetulleeksi työtilaansa, ja sain ihailla myös hänen oppilaidensa tuotoksia. Erään hotellin ravintolassa kirjaa lukiessani Euroopassa asuvat paikalliset ihmiset tulivat tervehtimään minua. Sekoitimme siinä monta kieltä ja eri kulttuurien tervehtimiskäytäntöjä. Kohtaaminen kruunasi kirjanlukuhetkeni. Työalueella valokuvausliikettä pitävän valokuvaajan kanssa arvuutelimme toistemme ikää. Hilpeinä tunnustimme, että ajan hammas oli iskenyt meihinkin. Olen palannut näistä kohtaamisista Suomeen lahjan saaneena.

Keski-Aasian työntekijä

Aina kun palaan Kreikasta Suomeen kaipaan seurakuntayhteisöämme, erityisesti rakasta ystäväämme **Rameshia** ja hänen perhettään. Ramesh on enemmän kuin ystävä – hän on kuin veli, joka ottaa meidät aina vastaan lämpimästi. Omistautuneena seurakunnan vanhimpana hän huolehtii koko yhteisöstä varmistuen, että jokainen tuntee olonsa tuetuksi ja rohkaistuksi. Hänen ystävällisyytensä ja vieraanvaraisuutensa ovat siunaus seurakunnalle. Kaipaan myös Ateenan ja Koropin elävää ilmapiiriä – lämmintä kreikkalaista säätä, grillatun souvlakin, tuoreiden oliivien ja merenelävien tuoksua, joka täyttää kadut, sekä vilkkaita keskusteluja paikallisissa tavernoissa ja kahviloissa. Kreikkalaisessa elämäntyyliissä on jotain erityistä: ihmiset ottavat aikaa kahvin siemiluun, nauttivat siestasta keskellä päivää ja jakavat aterioita pitkälle iltaan. Kreikkalais-intialainen vieraanvaraisuus, jossa ovet ovat aina auki ja naapurit kokoontuvat spontaanisti, sitä minä todella kaipaan kun palaan Suomeen.

Faisal, diasporatyöntekijä

Indonesiasta kaipaan ennen kaikkia inhimillisyyttä ja ystävällisyyttä, ihmisen kauneutta. Kasvoista näkyy koko elämä. Kaipaan myös avoimuutta hengellisille asioille, sillä useimmille on selvää, että Jumala on. Tässä maassa on helpompi puhua ihmisille hengellisistä asioista kuin kotimaassa. Kaipaan myös joitakin tuoksua ja tunnelmia. Jopa rötelömäisyyttä ja pakokaasun katkua, rumuutta, mutta myös hedelmien kaunista asetelua myyntikojuissa ja ennen kaikkea värikästä kaunista pukeutumista, joka on ilo silmälle. Kaipaan sitä, että huoltoasemalla, parkkipaikalla ja kaupassa on ihminen, joka palvelee. Joitakin makuja tulen myös kaipaamaan, kuten raikkaita hedelmiä: vesimeloni, ananas, viinirypäleet ja muut herkut ovat täällä aina tuoreita!

Indonesian työntekijä

Kaksi Pekkaa Etu-Aasiassa vuonna 1983. Pekka Mäkipää (oik.) ja Pekka Karvanen (vas.) käsittelevät mannertenvälisellä salmella pyydystämiään simpukoita. Pekka Mäkipää kertoo: – Ovinaapurinamme asui paikallinen mies, jota kutsuimme Pelle Pelottomaksi, koska hän rakenteli kaikenlaisia härveleitä. Saimme lainata hänen kehittämänsä simpukkapoimuria, joka heitettiin salmeen ja vedettiin rannalle siten, että se keräsi herkut pohjasta. Niitä tuli paljon ja perkaaminen kesti pidempään kuin pyydystäminen. Simpukoiden valmistusreseptin saimme Pekka ja Outi Karvaselta, jotka olivat jo kokeneita nilviäiskulinaristeja. He opastivat minua ja Paulaa paikallisen keittiön saloihin.

Ville Laine kuvaa dokumenttiin aineistoa Samosin saarella. Haastatteluvuorossa diasporatyöntekijä Tiina Koistinen.

Dokumentaristi hyppäsi apostolin kyytiin

Johdatus on ihmeellinen asia. Joskus se tulee puhelinoimituksena, jossa kutsutaan tekemään lyhytdokumentti Paavalista.

Lahtelainen dokumentaristi ja liikunnanopettaja **Ville Laine** uumoilee, että hänellä on lähetyskutsu. Mutta hänellä on myös palo ohjata, kuvata ja käsikirjoittaa laadukkaita dokumentteja. Voiko nämä yhdistää?

Talvella Ville Laineesta alkoi tuntua, että kyllä voi. Silloin Kylväjästä nimittäin soitettiin ja kysyttiin, lähtisikö hän toteuttamaan Paavali-aiheista lyhytdokumenttia. Ensiesitys olisi Kylväjän Kesäpäivillä.

Laine ei yrittänyt esittää vaikeasti tavoiteltavaa. Hän suostui oitis ja tunnusti, että jotakin tällaista hän oli juuri rukoillut.

Suunnilleen seuraavaksi hän heitti takin päälleen ja haki kaupunginkirjaston hyllyltä pinon Paavalista käsitteleviä kirjoja. Sieltä löytyi ainakin **Timo Eskolan**, **Mailis Janatuksen** ja **F. F. Brucen** teoksia. Hiukan tuntemattomampi oli **Trevor Galpinin** mukaansatempaava trilogia apostolin elämästä.

– Onhan se hyvä perehtyä dokumentin kohteeseen.

Yläpilvestä maan pinnalle

Koska aikataulu oli tiukka, käsikirjoitusta ja haastateltavia ryhdyttiin miettimään saman tien. Laine koetti pitkin matkaa hilata tarinaa teologisesta yläpilvestä tavalliseen lähetysarkeen.

Näkökulman rajaaminen oli vaikeaa, käsikirjoitus pyristeli liian moneen suuntaan.

– Minulla oli levoton olo. Lähdin kävelyille, mietin ja rukoilin. Siinä sitten löysin kolme kysymystä, joihin dokumentti vastaa.

Kesäpäivillä Tikkurilan kirkossa 7. kesäkuuta olisi tarkoitus tarjoilla valkokankaalta kysymyksiin vastaukset. Mitä meidän sukupolvemme voi oppia Paavalista Jeesuksen seuraajana? Mitä lähetystyö Paavalin jäljissä on tänään? Mitä maailmassa tapahtuu, kun tavalliset ihmiset osallistuvat Jumalan missioon?

Luova työ – ja varsinkin dokumentaristin työ – on täynnä yllätyksiä. Ville pakkasi paidan ja kamerat laukuun ja matkusti Samosin saarelle haastattelemaan tämän päivän paavaleita. Hän suunnitteli matkan hyvin, mutta tuli silti kotiin ihan erilaisen aineiston kanssa kuin oli kuvitellut.

Vipinää saarella

Alkuun oli tarkoitus haastatella lähinnä vain Kylväjän iranilaista diasporatyöntekijää **Rezaa**, mutta saaren toimintakeskuksella ”sattuivat” juuri silloin olemaan myös Kreikassa asuvat diasporatyöntekijät **Tiina Koistinen** ja **Liisa Puhalainen** sekä diasporatyön erityisasiantuntija

Taneli Skyttä. Järjestöyhteistyötä piristävänä lisänä paikalla olivat myös Kansanlähetyksen kautta palvelevat **Salla** ja **Pentti Hökkä.**

– Ihmiset suunnittelevat, mutta Jumalan johdatus on suunnitelmia parempaa. Tanelin kanssa teimme kotimatkaa yhdessä Lahteen asti.

Ville Laine on miettinyt, mitä kaikkea johdatus voi luovassa työssä olla. Videoita valmistaessaan hän tekee valtavien määrän pieniä päätöksiä. Mitä kysyn, mistä suunnasta kuvaan, minkä värinen valo on hyvä, mitä on taustalla. Kaikki vaikuttaa lopputulokseen.

– Parasta voi olla kuunnella. Joskus intuitiivinen ääni sanoo tarkastikin, mitä kannattaa tehdä.

Puhuuko silloin Pyhä Henki?

– No, olen varovainen sanomaan, mikä on minusta ja mikä hänestä. Mutta kyllä Jumala oli saaren reissulla mukana. Ehkäpä Jumala toimii intuition kautta, kun sille avaa mielensä ja sydämensä.

Intohimona evankeliumi

Ville Laine on tänä keväänä oppinut Paavalista paljon. Hän on haastatellut asiantuntijoina retoriikan kouluttaja **Antti Mustakalliota**, emerituslähetysohjaaja **Pekka Mäkipää** ja professori **Lauri Thurénia**. He kaikki puhuvat Paavalin omistautumisesta ja intohimosta asialleen.

– Paavalin intohimo kohdistui evankeliumiin. Sitä toivon itsellenikin.

Laineen kulkemasta polusta voisi päätellä, että tätä maailmaa sytleileviä intohimon kohteita ei välttämättä kannata hylätä. Hän kulkeutui tekemään videoita parkour-harrastuksen kautta.

– Halusin taltioida omia ja kavereiden treenejä. Ostin kamaran ja pääsin kokeilemaan tekniikoita ja tyyliä.

Raamattuun puolestaan syntyi intohimo sydänsurujen ja uupumisen kautta.

– Silloin luin Raamattua kannesta kanteen ensimmäistä kertaa syvemmin. Alleviivasin Paavalin ajatuksia kärsimyksestä ja kirjoitin niitä pieniin mustiin vihkoihin. Sanat toivat lohtua ja jumalasuhde syveni.

Jyväskylän kohtaamispaikassa oli nuorten aikuisten raamattupiirejä, joissa liikuntatieteen opiskelija kävi aktiivisesti. Myös nuorten aikuisten leirit ja Lähetysseuran Lähde liikkeelle -kurssi Päiväkummussa olivat tärkeitä.

Lähetyskutsuhan siitä kaikesta tuli ja hakeutuminen Kylväjän lähetyskurssille.

Viime vuonna Ville Laine perusti luokanopettajaopiskelija **Johanna Lampisen** kanssa Filmikoulun. Jos kaikki menee suunnitellusti, Ville ja Johanna ovat lehden ilmestyessä häämatkalla Costa Ricassa. Lyhyen YWAM-jakson päätteeksi kotiin palaavat herra ja rouva Laine.

– Tutustuimme paremmin, kun teimme yhdessä Legacy-dokumenttia. Ensi-illan jälkeen kysyin, mennäänkö painimaan vai pelaamaan biljardia. Se oli vitsi, mutta Johanna luuli, että olin tosissani. Me menttiin pelaamaan biljardia.

Paavali-dokumentti
Kylväjän
Kesäpäivillä
7.6. klo 13

Ville Laine ja Johanna Lampinen rukoilevat johdatusta yhteiselle lähetyselämiselle.

Sydämeni pohjasta kiitän

Yksityinen kannatus Kylväjälle on jatkanut kasvuaan.

Näitä talouskatsauksia miettiesäni mieleeni nousee joka kerta kiitollisuus ja halu kiittää teitä. Ja joka kerta sitä sydämeni pohjasta tarkoitan! Vaikka yleinen taloustilanne Suomessa on ollut haastava, yksityinen kannatus Kylväjälle on jatkanut kasvuaan viimeiset vuodet ja on jo ohittanut seurakuntien talousarviomäärärahojen määrän. Tällä on ollut todella iso merkitys siinä, että olemme selvinneet.

Tätä kirjoittaessani viime vuoden tilinpäätös on vielä työn alla. Valmistuttuaan tilinpäätös menee yhdistyksen hallituksen ja kevätkokouksen käsiteltäväksi. Hyväksymisen jälkeen tarkemmat tilinpäätöstiedot ovat toukokuun loppuun mennessä katsottavissa kotisivuillamme vuosikertomuksen yhteydessä.

Vaikka viime vuoden luvut eivät ole vielä ihan lopullisia, niistä kuitenkin jo näkee, että olemme edelleen vahvasti keskittyneet ydintyöhömme eli ulkomaiseen työhön. Ulkomaisen

työn osuus kaikista kuluistamme on yli 75 prosenttia.

Suurin yksittäinen kuluerämme on henkilöstökulut, yli 50 prosenttia kaikista kuluista. Olemme onneksi voineet välttää muutosneuvottelut, mutta vaikea taloudellinen tilanne ei ole mahdollistanut uusien työntekijöiden palkkaamista eläköityneiden tai muista syistä lähteneiden tilalle. Tämä on johtanut siihen, että monien työmäärä on kasvanut kovin suureksi.

”Menkää kaikkialle maailmaan ja julistakaa evankeliumi kaikille luoduille” (Mark. 16:15) on Jeesuksen antama tehtävä meille kaikille, eikä hän ole muuttanut tehtävänantoaan. Tehtävä on vielä pahasti kesken. Evankeliumi, hyvä sanoma Jeesuksesta Kristuksesta kuuluu jokaiselle ihmiselle, kaikkialla.

Meillä on lähetyskoulutuksesta valmistumassa ihmisiä, jotka haluavat tulla mukaan tavoittamaan tavoittamattomia. Mieti ja rukoile, voisitko

liittyä mukaan tiimiin, jotta pystyisimme lähettämään heidät työalueille. Älä epäröi olla yhteydessä, kerron mielelläni lisää.

Siunattua kevättä!

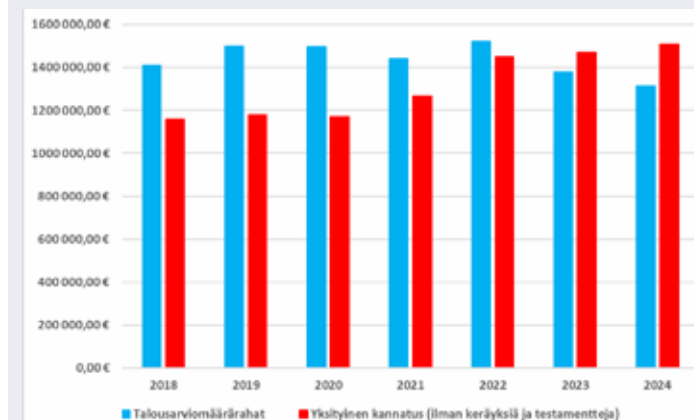

JUSSI VALKEAKOIKI

MIKKO PUHALAINEN
hallintojohtaja
050 416 7543

mikko.puhalainen@kylvaja.fi

Talousarviomäärärahat ja yksityinen kannatus

TUE KYLVÄJÄ-LEHTEÄ
Lahjasi Kylväjälle on lahja lähetystyölle

TILISIIRTO
Tili: FI22 5092 8820 0134 57
Viitenumero: 707 041 041 117 696

MOBILEPAY 18437
Viesti: "Kylväjä-lehti"

Miten voin tukea Kylväjän työtä taloudellisesti?

Lahjoita MobilePayllä

Jos haluat kohdentaa lahjasi (esim. tietylle työalueelle tai lähetille tai tiettyyn keräykseen), kirjoita kohde kommenttikenttään.

Ryhdy kuukausikylväjäksi sivulla kylvaja.fi/lahjoita

Lahjoita tilisiirrolla

Nooa Säästöpankki
IBAN: FI57 4405 0010 0212 96
BIC: ITELFIHH

OP Uusimaa
IBAN: FI22 5092 8820 0134 57
BIC: OKOYFIHH

Viite: 2100 0001 0 (Yleinen tuki)

Katso muut lahjoitustavat sivulta kylvaja.fi/lahjoita

- kohdennetut lahjoitukset
- merkkipäivalahja
- testamentti (Kylväjälle verottomia)

Haluatko kysyä lahjoittamisesta? Tarvitsetko apua? Lähetä meille sähköpostia: talous@kylvaja.fi. Autamme mielellämme. Jos haluat lahjoittaa kiinteää omaisuutta tai osakkeita, ota yhteys Mikko Puhalaiseen.

Kiitos lahjastasi!

Kylväjän Kesäpäivät

6.–7.6. Tikkurilan kirkko
Asematie 12

»» **Paavalin jäljissä**

Kylväjän Kesäpäivillä Tikkurilassa tutustutaan Paavaliin pioneerityön, seurakuntien perustajan, sielunhoitajan ja kokonaisvaltaista lähetyselämää elävän kristityn esikuvana.

Mitä voimme oppia Paavalin lähetysstrategias-
ta, hänen rukouselämästään ja tavastaan hoitaa
suhteita seurakuntiin ja ystäviinsä? Päivien tee-
majakeet löytyvät Paavalin kirjeestä Filemonille.

Kesäpäivät järjestetään yhteistyössä Tikkurilan
seurakunnan kanssa.

*Katso päivittyvä ohjelma sekä muut lisätiedot
kotisivuiltamme: kylvaja.fi/kesapaivat. Pidätämme
oikeuden muutoksiin.*

OHJELMA

Perjantai 6.6.

18:00–20:00 Majataloilta “Ota hänet vastaan”

Pekka Simojoki ja **EtCetera**. Tikkurilan seurakun-
nasta mukana lähetys sihteeri **Mari Chaulagai** ja
Kylväjästä muun muassa **Miika Korppi**, **Reza**,
Marja ja **Risto Liedenpohja** sekä Indonesian
työntekijät.

Lauantai 7.6.

9:00–9:30 “Ilahduta minun mieltäni Kristuk-
sen tähden” Aamulaulut ja hartaus, Työaluevas-
taavat **Aatu Gröhn** ja **Tapio Pokka**.

10:00–11:30 “Tervehdimme rakasta työtöve-
riamme” – yhteistyön siunaus ja voima
Tervetulosanat, Tikkurilan kirkkoherra **Janne
Silvast**. Raamattuopetus: Evankeliumi ensin –
myös juutalaisille. Työaluevastaava **Sanna Erelä**.

Tunnelmia syksyn 2024 työaluevierailulta Kreik-
kaan, seurakuntatyön koordinaattori **Katariina
Leskelä**. Nuorten aikuisten tervehdys.

11:30–13:00 Tauko

13:00–14:45 “Kiitän sinua rakkaudestasi” –
katse diaspora- ja pioneerityöhön

Reza ja muita diasporatyöntekijöitä sekä pionee-
rityöntekijä. Mukana myös työaluevastaava **Elisa
Greye**, kehitysyhteistyön erityisasiantuntija **Eero
Horstia**, apulaislähetysjohtaja **Hanna Lindberg** ja
viestintäpäällikkö **Danielle Miettinen**.

Tilaisuudessa julkistetaan **Ville Laineen** ohjaama
lyhytdokumentti Paavalista ja hänen työtovereis-
taan 2020-luvulla. Dokumentin voi nähdä vain
paikan päällä.

Etäohjelma:
**kylvaja.fi/
kesapaivat**

14:45–15:30 Tauko

15:30–16:30 “Kaikki se hyvä, minkä Kristus
on meille antanut” – Kylväjä 2030
Puhe, lähetysjohtaja **Janne Aitta**. Nuorten ai-
kuisten livekuvaa The Send –tapahtumasta.

Päivän emäntänä ja isäntänä toimivat lähetys-
työntekijä **Anne Gröhn** ja erityisasiantuntija
Taneli Skyttä. Musiikissa mukana Tikkurilan
seurakunnan kanttori sekä **Pekka Simojoki**,
Heidi Simelius ja **Sami Asp**.

16:30–18:00 Tauko

18:00–19:30 “He olivat kaikki yhdessä koolla”
Helluntaiaaton iltamessu, työhön palaavien lä-
hettien ja uusien työntekijöiden siunaaminen.

PEKKA SIMOJOKI

SAMI ASP

HEIDI SIMELIUS

Seuraa etäohjelmaa Kylväjän kotisivujen kautta:
klo 10–11:30 pääohjelman mukaan, klo 15–15:30
Kylväjän diasporatyö ja lähettien kuulumisia
sekä klo 15:30–16:30 pääohjelman mukaan.

”Pakomatalla” pakopeli yli 10-vuotiaille ja perheille

Pelin avulla tutustutaan Kylväjän pakolaistyöhön
Kreikassa. Se näyttää, miten pakolaisia voidaan
auttaa ja tukea uudessa elämänvaiheessa.

Peli sopii perheille ja itsenäisesti pelattavaksi
kaikille yli 10-vuotiaille. Pelin kesto on noin 30
minuuttia. Varaa oma peliaikasi paikan päällä!

Lastenohjelma lauantaina 7.6.

Ohjattua ohjelmaa 6–12 –vuotiaille. Nuoremmat
lapset voivat osallistua huoltajan kanssa.

Lasten siunaaminen omaan ohjelmaan kirkkosa-
lissa noin kello 10:20, minkä jälkeen siirtyminen
toisen kerroksen tiloihin.

- 10:30–11:30 Paavali saa lähetyskutsun
- 13:00–14:00 Paavali lähtee lähetystyöhön
ja matkustaa kauas
- 15:30–16:30 Paavali Ateenassa ja matkalla
Roomaan

Kokonaisuuksiin sisältyy raamattuopetus ja yh-
dessä tekemistä. Ohjatun ohjelman lisäksi kir-
kosta löytyy toimintapisteitä, joilla lapset saavat
puuhata huoltajansa vastuulla.

*Kesäpäivillä ei järjestetä
lastenhoitoa.*

•CORONION•

KYBERTURVALLISUUDEN ASIAANTUNTIJAPALVELUT

- Sähkönjakelu ja -tuotanto, vedenpuhdistus ja -jakelu, teollisuus
- Tuotannon kyberturvallisuuskartoitukset
- Asiantuntijana uudishankkeissa ja saneerauksissa asiakasta tukien
- Kyberturvallisuusarkkitehtuurin kehittäminen
- Havaintokyvyn kehittäminen
- Koulutukset

Ota yhteyttä: asko.tuomela@coronion.fi

coronion.fi
linkedin.com/company/coronion-oy

Verkkokauppa
PALAMAAILMALTA.FI

Käy katsomassa lahjavinkit
kevään ja kesän juhliin
verkkokaupasta!

29€
UUTUUS!
Juha Vähäsarja
Joka päivä lohdutat meitä

17€
Jukka Norvanto
Aamen Raamatussa

10€
Juha Vähäsarja
Jumalan kämmenellä,
Joka päivä
Taskuhartaus

UUTUUS!
Kirsikankukka postikortit
- Japanin työntekijä **Johanna Perendin** upeat kuvat nyt
kortteina kevään ja kesän juhliin!

3 €/kpl
Vaaleanpunainen
kirsikankukkakortti
kaksiosainen (sis.kuoret)

1 €/kpl
Valkoinen
kirsikankukkakortti
yksiosainen

PALAMAAILMALTA.FI p. 0440 265 465
asiakaspalvelu@palamaailmalta.fi

**JOHTAJAN & YRITTÄJÄN
NETTIYHTEISO**

TULE MUKAAN LUOTETTAVAAN
VERKOSTOON, JOKA AUTTAA
KEHITTÄMÄÄN JOHTAJUUTTASI
SEKÄ ORGANISAATIOSI
TULOSKYKYÄ.

BIZLOG

HTTPS://BIZLOG.FI/FI/BIZPOWER

SKANNAA

HAKU KÄYNNISSÄ!

**LÄHETETTY
-KOULUTUS**

Nuori aikuinen!
Tule kasvamaan yhdessä
Jumalan lapsena ja opettajanaan
elämään Jeesuksen lähettämällä
Suomessa ja maailmalla

26.-27.9.2025 (SRÖ)
Jumalan lapsena
oleminen ja kutsunmukainen
Hänen suunnitelmassaan

31.10.-1.11.2025 (SRÖ)
Jeesuksen lähettämällä
todistajana lähimmiesille
Suomessa ja maailmalla

21.-22.11.2025 (SRÖ)
Jeesuksen lähettämällä
tukana uskoon tulevalle
lähimmäiselle

**9.-10.1.2026
(Enä-Seppä)**
Lähetettyä elämisen
kokemuksia ja
tulevaisuuden
suuntaviivoja

Koulutus toteutetaan
yhteistyössä Kylvään,
Samsan, SRÖ:n ja OKKO:n
kanssa

**HAE VUODEN 2025
KOULUTUKSEEN NYT!**

kylvaja.fi/lahetetty

**TRAUMATYÖN
koulutus**

12.-13.9. Tikkurila

**Liikkeellä olevien kansojen määrä
kasvaa. Monille pakolaisille
Suomi on määränpää.**

Kylvään traumatyön koulutus antaa valmiuksia
vastata maahanmuuttajien tarpeisiin koitella traumaattisia
elämäntapahtumia. Koulutuksessa perehdyimme trauman
vaikutuksiin, terapeutin ensiavun askeliin, resilienssin
liikennevaloihin ja taiteen käyttöön. Teemme yhdessä
erilaisia harjoituksia ja kuulemme traumatyön kokemuksista
Etu-Aasiassa ja Kreikassa.

Annina Rautalahti
annina.rau@kylvaja.fi
+358 44 779 6608

TIEDUSTELUT

Tule

kyselemään kutsuasi,
varustautumaan Jumalan
valtakunnan eteenpäin
menemiseksi ja kasvamaan
Jeesuksen todistajana!

Seuraava lähetyskoulutuksen
kokonaisuus alkaa **vuoden 2026**
alussa!

kylvaja.fi/koulutukset

**KAHVILA
RENTO**
62°36' N 29°45' E

UUTUUS!

**Tule Rentoon nauttimaan
aurinkoisesta kesäpäivästä!**

Kylväjästä tutut nuoret, **Iivi ja Samuel Gröhn**,
aloittivat uusina yrittäjinä kesäkahvila
Rennossa Pielisjoen rannalla Joensuussa.

Gröhnit ovat suunnittelemassa Kylvään kanssa yhteistä
lähetyksen projektia. Yrittäjä, jos haluaisit tulla mukaan
projektiin ja kuulla lisää, olethan yhteydessä Miika Korppiin,
miika.korppi@kylvaja.fi

Seuraa meitä somessa:
Instagram @kahvilarento ja Facebook Kahvila Rento

**Kylväjä
AREENA**

**9.10.2025
PRAYING & SENDING**

**Rukous vaikuttavan lähetyksellään
taustavoimana**

Käsittelimme ylisukupolvisesti
rukouksen ja esirukouksen tapoja,
muotoja ja tärkeyttä lähetyksessä
ja evankeliumin etenemisessä.

KUTSU KOKO SUOMELLE

THE SEND: FINLAND

**AIKA
ON NYT**

**AREENA
TAPAHTUMA
7. KESÄKUUTA
2025
HELSINGIN
JÄÄHALLI**

55€

thesend.fi

YHTEYSTIEDOT

**Lehden tilaukset, peruutukset
ja osoitteenmuutokset**
osoitteenmuutokset@kylvaja.fi
p. 09 2532 5400

Va. päätoimittaja
Janne Aitta
janne.aitta@kylvaja.fi

Toimituspäällikkö
Danielle Miettinen
danielle.miettinen@kylvaja.fi

Taitto
Saija Tiilikainen

PL 188, 01301 Vantaa
Käyntiosoite: Tikkuraitti 11 A,
2. krs, Tikkurila

09 2532 5400

toimitus@kylvaja.fi
osoitteenmuutokset@kylvaja.fi

Lähetysyhdistys Kylväjä

_kylvaja

Pankkiyhteys
Nooa Säästöpankki
IBAN: FI57 4405 0010 0212 96
BIC: ITELFIHH
OP Uusimaa
IBAN: FI22 5092 8820 0134 57
BIC: OKOYFIHH
Keräyslupa
RA/2021/1495

Lähetysyhdistys Kylväjä on Suomen ev.lut.
kirkon lähetyksjärjestö ja Ulkoministeriön
pitkäaikainen kumppani kehitysyhteistyössä.
Teemme töitä Jumalan valtakunnan
etenemiseksi erityisesti siellä, missä on
vähän tai ei lainkaan kristittyjä ja kirkkoja.
Lähetysnäkemyksemme on kokonaisvaltainen:
siihen kuuluu evankeliumin julistaminen sekä
yhteisöjen elinolosuhteiden kohentamiseen ja
kestävään kehitykseen tähtäävä palvelu.

ISSN 1239-5560
Painopaikka: PunaMusta, Tampere
Osoitteellinen levikki 12 600

Seuraava numero ilmestyy 10.9.2025

Kylväjä
LÄHETYSYHDISTYS

JAPANI-KERÄYS

Japanissa vain 0,5 % väestöstä on kristittyjä. Lähetystyö Japanissa on hidasta, mutta sydämet avautuvat – yksi kerrallaan. Monet japanilaiset kristityt ovat ensimmäisen polven uskovia ja tarvitsevat tukea hengellisessä kasvussaan. Raamattukoulu varustaa heitä ymmärtämään Raamattua syvemmin ja palvelemaan seurakunnissa. Opiskelu vahvistaa myös paikallista johtajuutta ja tukee seurakuntia, joissa vastuunkantajia on vähän. Tule mukaan mahdollistamaan seurakuntien kasvu raamattuopetuksen ja musiikkityön kautta! Lue lisää: kylvaja.fi/japani-kerays

Jumala siunatkoon lahjasi!

Osallistu tilisiirtolahjoituksella:
viite 70704 10642 37113

Nooa Säästöpankki

IBAN: FI57 4405 0010 0212 96
BIC: ITELFIHH

OP Uusimaa

IBAN: FI22 5092 8820 0134 57
BIC: OKOYFIHH

Mobilepay:

viesti **"Japani-keräys"**

numeroon **18437**

*tai kätevästi suoraan
Mobilepayn QR-koodilla!*

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	IBAN ITELFIHH OKOYFIHH	FI57 4405 0010 0212 96 FI22 5092 8820 0134 57
	Saaja Mottagare	Lähetisyhdistys Kylväjä ry
TILISIIRTO GIRERING Maksajan nimi ja osoite Betalarens namn och adress		
	Allekirjoitus Underskrift	
Tilityt nro Från konto nr		

Vitenro
Ref.nr

70704 10642 37113

Eräpäivä
Förfallodag

Euro

Rahankeräyslupa: RA/2021/495. Lupa voimassa 1.1.2022 alkaen.
Luvat kattavat koko Suomen Ahvenanmaata lukuun ottamatta.